

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

6. november 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 374/01 Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende* 1

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 374/02 Sag C-413/14 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2017 — Intel Corp. mod Europa-Kommissionen, Association for Competitive Technology, Inc. og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir) (Appel — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — loyalitetsrabatter — Kommissionens kompetence — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 19) 2

2017/C 374/03 Sag C-331/15 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. september 2017 — Den Franske Republik mod Carl Schlyter, Europa-Kommissionen, Republikken Finland og Kongeriget Sverige (Appel — ret til aktindsigt i dokumenter fra Den Europæiske Unions institutioner — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 2, tredje led — undtagelser til retten til aktindsigt — beskyttelse af formålet med undersøgelser — direktiv 98/34/EF — artikel 8 og 9 — Europa-Kommissionens udførlige udtalelse vedrørende et udkast til teknisk forskrift — afslag på aktindsigt) 2

2017/C 374/04	Sag C-465/15: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 7. september 2017 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — afgift på energiprodukter og elektricitet — direktiv 2003/96/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 4, litra b) — elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion — begreb)	3
2017/C 374/05	Forenede sager C-643/15 og C-647/15: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2017 — Republikken Slovakiet (sag C-643/15) og Ungarn (sag C-647/15) mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationsøgsmål — afgørelse (EU) 2015/1601 — midlertidige foranstaltninger til fordel for Den Helleniske Republik og Den Italienske Republik på området international beskyttelse — nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandsstatsborgere til visse medlemsstater — flytning af disse statsborgere til andre medlemsstater — tildelinger i tilknytning til flytning — artikel 78, stk. 3, TEUF — retsgrundlag — betingelser for anvendelse — begrebet »lovgivningsmæssig retsakt« — artikel 289, stk. 3, TEUF — konklusioner fra Det Europæiske Råd, der er obligatoriske for Rådet for Den Europæiske Union — artikel 15, stk. 1, TEU og artikel 68 TEUF — væsentlige formforskrifter — ændring af Europa-Kommissionens forslag — krav om ny høring af Europa-Parlamentet og om enstemmighed i Rådet for Den Europæiske Union — artikel 293 TEUF — retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet)	4
2017/C 374/06	Sag C-6/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. september 2017 — Egiom SAS, tidligere Holcim France SAS og Enka SA mod Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — kildeskat — direktiv 90/435/EØF — artikel 1, stk. 2 — artikel 5, stk. 1 — fritagelse — udbytte, som et hjemmehørende datterselskab udlodder til et ikke-hjemmehørende moderselskab, der direkte eller indirekte ejes af personer med hjemsted i et tredjeland — formodning — skattesvig, skatteunddragelse og skattemisbrug)	5
2017/C 374/07	Sag C-174/16: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2017 — H. mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2010/18/EU — den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov — § 5, stk. 1 og 2 — tilbagevenden fra forældreorlov — ret til at vende tilbage til den samme stilling eller en tilsvarende eller lignende stilling — opretholdelsen af erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve — en delstats tjenestemand forfremmet til tjenestemand på prøve i en stilling med ledelsesfunktion — nævnte delstats lovgivning, hvorefter den toårige prøvetid i en stilling med ledelsesfunktion udløber uden videre og uden mulighed for forlængelse, selv ved fravær på grund af forældreorlov — uforenelighed — konsekvenser)	5
2017/C 374/08	Sag C-247/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 7. september 2017 — Heike Schottelius mod Falk Seifert (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hannover — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 1999/44/EF — forbruger køb og garantier i forbindelse hermed — begrebet »købsaftale« — dette direktivs uanvendelighed — Domstolen ikke kompetent)	6
2017/C 374/09	Sag C-248/16: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2017 — Austria Asphalt GmbH & Co. OG mod Bundeskartellanwalt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — virksomhedsovertagelser — forordning (EF) nr. 139/2004 — artikel 3, stk. 1, litra b), og stk. 4 — anvendelsesområde — begrebet »fusion« — ændring af karakteren af kontrollen over en eksisterende virksomhed fra enekontrol til fælles kontrol — oprettelse af et joint venture-selskab, der på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner)	7

2017/C 374/10	Sag C-506/16: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. september 2017 — José Joaquim Neto de Sousa mod Estado português (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — direktiv 84/5/EØF — direktiv 90/232/EØF — fører ansvarlig for en ulykke, hvorved førerens ægtefælle, som var passager i køretøjet, afgik ved døden — national lovgivning, der udelukker erstatning for økonomisk skade, som den for ulykken ansvarlige fører har lidt)	7
2017/C 374/11	Sag C-559/16: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 7. september 2017 — Birgit Bossen, Anja Bossen og Gudula Gräßmann mod Brussels Airlines SA/NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 7, stk. 1 — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — flyvning, som omfatter flere delstrækninger — begrebet »distancen«)	8
2017/C 374/12	Sag C-270/17 PPU: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. august 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Tadas Tupikas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter haste-proceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4a, stk. 1, indsat ved rammeafgørelse 2009/299/RIA — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf — begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« — den berørte var selv til stede i første instans — appelsag, der omfatter en fornyet prøvelse af sagens realitet — arrestordre, som ikke indeholder nogen oplysninger, der gør det muligt at efterprøve, om den dømte persons ret til forsvar er blevet iagttaget under appelproceduren)	9
2017/C 374/13	Sag C-271/17 PPU: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. august 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Sławomir Andrzej Zdziaszek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter haste-proceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4a, stk. 1, indsat ved rammeafgørelse 2009/299/RIA — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf — begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« — procedure, som ændrer tidligere idømte straffe — afgørelse om fastsættelse af en samlet straf — afgørelse afsagt, uden at den pågældende selv var til stede — dømt person, der ikke selv var til stede under retssagen i forbindelse med hans oprindelige domfældelse, hverken i første instans eller under appelsagen — person, der blev repræsenteret ved en juridisk rådgiver i forbindelse med appelsagen — arrestordre, som ikke indeholder oplysninger herom — konsekvenser for den fuldbyrdende judicielle myndighed)	10
2017/C 374/14	Sag C-473/15: Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 6. september 2017 — Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR mod Eugen Adelsmayr (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirksgericht Linz — Østrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — udlevering af en borger fra en EU-medlemsstat til et tredjeland, hvor denne risikerer at blive idømt dødsstraf — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — beskyttelse mod udlevering)	11
2017/C 374/15	Sag C-87/17 P: Domstolens kendelse (Tiende afdeling) af 5. juli 2017 — CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH mod Den Europæiske Unions Domstol (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — erstatningssøgsmål — den østrigske lovgivning om bidrag i forbindelse med spillervirksomheds påståede manglende overensstemmelse med EU-retten — de nationale retsinstansers manglende forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål for Domstolen — Unionens retsinstanser åbenbart inkompetente)	11

2017/C 374/16	Forenede sager C-177/17 og C-178/17: Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. september 2017 — Demarchi Gino S.a.s. (sag C-177/17) og Graziano Garavaldi (sag C-178/17) mod Ministero della Giustizia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte, Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — tilstrækkelig tilknytning — foreligger ikke — Domstolen ikke kompetent)	12
2017/C 374/17	Sag C-187/17: Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. september 2017 — Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak og Rafo Alandžak mod EUROHERC osiguranje — dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Vukovaru, Kroatien) (Præjudiciel forelæggelse — den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen — manglende tilstrækkelig præcisering — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — artikel 94 i Domstolens procesreglement)	12
2017/C 374/18	Sag C-440/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 20. juli 2017 — GS mod Bundeszentralamt für Steuern	13
2017/C 374/19	Sag C-454/17 P: Appel iværksat den 27. juli 2017 af Vincent Piessevaux til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. maj 2017 i sag T-519/16, Vincent Piessevaux mod Rådet for Den Europæiske Union	14
2017/C 374/20	Sag C-471/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7. august 2017 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hannover	15
2017/C 374/21	Sag C-484/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 10. august 2017 — K mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	15
2017/C 374/22	Sag C-486/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Italien) den 10. august 2017 — Olympus Italia Srl mod Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (IRCCS — CROB) i Rionero in Vulture	16
2017/C 374/23	Sag C-487/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 10. august 2017 — straffesag mod Alfonso Verlezza m.fl.	16
2017/C 374/24	Sag C-488/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 10. august 2017 — straffesag mod Carmelina Scaglione	17
2017/C 374/25	Sag C-489/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 10. august 2017 — straffesag mod MAD Srl	18
2017/C 374/26	Sag C-494/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Trento (Italien) den 14. august 2017 — Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR mod Fabio Rossato og Conservatorio di Musica F.A. Bonporti	18
2017/C 374/27	Sag C-509/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 21. august 2017 — Christa Plessers mod PREFACO NV og Belgische Staat	19
2017/C 374/28	Sag C-510/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava II (Slovakiet) den 22. august 2017 — straffesag mod ML	19

2017/C 374/29	Sag C-528/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien) den 4. september 2017 — Milan Božičević Ježovnik mod Republika Slovenija	20
2017/C 374/30	Sag C-530/17 P: Appel iværksat den 7. september 2017 af Mykola Yanovych Azarov til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. juli 2017 i sag T-215/15, M. Y. Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union	21
2017/C 374/31	Sag C-539/17 P: Appel iværksat den 13. september 2017 af Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. juli 2017 i sag T-65/15, Talanton AE mod Europa-Kommissionen	22
2017/C 374/32	Sag C-543/17: Sag anlagt den 15. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien	23
2017/C 374/33	Sag C-663/15: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 14. juli 2017 — Umweltverband WWF Österreich mod Landeshauptmann von Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof — Østrig)	23
2017/C 374/34	Sag C-275/16: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 14. juli 2017 — Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino og Comune di Camino m.fl. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, procesdeltager: Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)	24
2017/C 374/35	Sag C-475/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. august 2017 — straffesag mod K (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Protodikeio Rethymnis — Grækenland)	24
2017/C 374/36	Sag C-255/17: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. juli 2017 — Bernhard Schloesser og Petra Noll mod Société Air France SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)	24
Retten		
2017/C 374/37	Sag T-564/10 RENV: Rettens dom af 26. september 2017 — Quimitécnica.com og de Mello mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — det europæiske marked for fosfater til dyrefoder — bøde pålagt appellanterne solidarisk efter en forligsprocedure — ratevis betaling — afgørelse om pålæg om at stille en bankgaranti fra en bank med en langsigtet »AA«-kreditvurdering — annullationsøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — begrundelsespligt — proportionalitet)	25
2017/C 374/38	Sag T-350/13: Rettens dom af 20. september 2017 — Jordi Nogues mod EUIPO — Grupo Osborne (BADTORO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BADTORO — de ældre EU-ordmærker og det ældre nationale figurmærke TORO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2017/C 374/39	Sag T-214/15: Rettens dom af 21. september 2017 — Novartis mod EUIPO — Meda (Zymara) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Zymara — det ældre EU-ordmærke FEMARA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)	26

2017/C 374/40	Sag T-238/15: Rettens dom af 21. september 2017 — Novartis mod EUIPO — Meda (Zimara) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Zimara — det ældre EU-ordmærke FEMARA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — pligt til at træffe afgørelse om klagen i sin helhed — Artikel 64, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009)	27
2017/C 374/41	Sag T-386/15: Rettens dom af 20. september 2017 — Jordi Nogues mod EUIPO — Grupo Osborne (BADTORO) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BADTORO — det ældre EU-figurmærke og det ældre EU-ordmærke TORO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — suspension af den administrative sag — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95)	28
2017/C 374/42	Sag T-586/15: Rettens dom af 22. september 2017 — Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret mod EUIPO — NBC Fourth Realty (NaraMaxx) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket NaraMaxx — det ældre nationale ordmærke MAXX — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — mangel på lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	28
2017/C 374/43	Sag T-609/15: Rettens dom af 21. september 2017 — Repsol YPF mod EUIPO — Basic (BASIC) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket BASIC — de ældre nationale handelsnavne basic og basic AG — relativ registreringshindring — erhvervmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	29
2017/C 374/44	Sag T-682/15 P: Rettens dom af 22. september 2017 — Wanègue mod Regionsudvalget (Appel — personalesag — tjenestemænd — arbejdsvilkår — overarbejde — chauffør i lønklasse AST 6 — ophævelse af retten til fast godtgørelse for overarbejde — processuel ligestilling — begrundelsespligt — retlige fejl — forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder)	30
2017/C 374/45	Sag T-83/16: Rettens dom af 26. september 2017 — Banca Monte dei Paschi di Siena og Banca Widiba mod EUIPO — ING-DiBa (WIDIBA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket WIDIBA — det ældre nationale ordmærke DiBa — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afvisning af sagen ved appelkammeret — begæring om restitutio in integrum — forpligtelse til at udvise omhu)	30
2017/C 374/46	Sag T-84/16: Rettens dom af 26. september 2017 — Banca Monte dei Paschi di Siena og Banca Widiba mod EUIPO — ING-DiBa (widiba) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket widiba — det ældre nationale ordmærke DiBa — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afvisning af sagen ved appelkammeret — begæring om restitutio in integrum — forpligtelse til at udvise omhu)	31
2017/C 374/47	Sag T-87/16: Rettens dom af 21. september 2017 — Eurofast mod Kommissionen (Finansiell støtte — det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — ASSET-aftalen — afgørelse om inddrivelse ved modregning af visse beløb betalt efter en finansiell revision — annullations søgsmål — berettiget forventning — voldgiftsbestemmelse — frist for meddelelse af revisionsrapporten — kontradiktionsprincippet — omkostningers støtteberettigelse — ansvar i kontraktforhold)	31

2017/C 374/48	Sag T-261/16: Rettens dom af 21. september 2017 — Portugal mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 — ordning for direkte støtte til landbrugerne — Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 og nr. 1122/2009 — mælkekvoteordningen — Rådets forordning (EF)nr. 1788/2003 og nr. 595/2004 — erstatning af kontroller på stedet af landbrugsbedrifter med administrativ kontrol)	32
2017/C 374/49	Sag T-454/16: Rettens dom af 22. september 2017 — Arrigoni mod EUIPO — Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio) (EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — EU-figurærke Arrigoni Valtaleggio — ældre nationalt figurmærke ARRIGONI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)	33
2017/C 374/50	Sag T-501/16 RENV: Rettens dom af 22. september 2017 — D'Agostino mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — artikel 3a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — ingen forlængelse af kontrakten — vedtægtens artikel 12a og artikel 24 — omsorgspligt — tjenestens interesse)	33
2017/C 374/51	Sag T-620/16: Rettens dom af 21. september 2017 — The Logistical Approach mod EUIPO — Idea Groupe (Idealogistic) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Idealogistic — det nationale ældre ordmærke idéa logistique — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)	34
2017/C 374/52	Sag T-789/16: Rettens dom af 21. september 2017 — InvoiceAuction B2B mod EUIPO — (INVOICE AUCTION) (EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket INVOICE AUCTION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35
2017/C 374/53	Sag T-510/17: Sag anlagt den 4. august 2017 — Del Valle Ruiz m.fl. mod Kommissionen og SRB . .	35
2017/C 374/54	Sag T-514/17: Sag anlagt den 3. august 2017 — Garriga Sadurní og Martí Fonts mod SRB	36
2017/C 374/55	Sag T-515/17: Sag anlagt den 3. august 2017 — Sánchez Valverde e Hijos mod SRB	37
2017/C 374/56	Sag T-518/17: Sag anlagt den 8. august 2017 — Olarreaga Marques og Saralegui Reyزابal mod SRB	37
2017/C 374/57	Sag T-523/17: Sag anlagt den 7. august 2017 — Elevété Invest Group m.fl. mod Kommissionen og SRB	38
2017/C 374/58	Sag T-563/17: Sag anlagt den 16. august 2017 — Gayalex Proyectos mod SRB	39
2017/C 374/59	Sag T-566/17: Sag anlagt den 21. august 2017 — Molina García mod SRB	39

2017/C 374/60	Sag T-573/17: Sag anlagt den 17. august 2017 — Inversiones Flandes m.fl. mod SRB	40
2017/C 374/61	Sag T-581/17: Sag anlagt den 25. august 2017 — Asics mod EUIPO — Van Lieshout textile Agenturen (gengivelse af fire krydsende linjer)	40
2017/C 374/62	Sag T-582/17: Sag anlagt den 22. august 2017 — Boshab m.fl. mod Rådet	41
2017/C 374/63	Sag T-584/17: Sag anlagt den 24. august 2017 — Primart mod EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Lukasiewicz)	42
2017/C 374/64	Sag T-592/17: Sag anlagt den 2. august 2017 — Serra Noguera m.fl. mod SRB	42
2017/C 374/65	Sag T-601/17: Sag anlagt den 31. august 2017 — Rubik's Brand mod EUIPO — Simba Toys (Formen på en terning)	43
2017/C 374/66	Sag T-605/17: Sag anlagt den 1. september 2017 — CX mod Kommissionen	44
2017/C 374/67	Sag T-611/17: Sag anlagt den 7. september 2017 — All Star mod EUIPO — Carrefour Hypermarchés (formen på en skosål)	45
2017/C 374/68	Sag T-614/17: Sag anlagt den 7. september 2017 — Bonnafous mod EACEA	45
2017/C 374/69	Sag T-621/17: Sag anlagt den 14. september 2017 — Taminco og Arysta LifeScience Great Britain mod EFSA	46
2017/C 374/70	Sag T-625/17: Sag anlagt den 15. september 2017 — Vallina Fonseca mod SRB	47
2017/C 374/71	Sag T-628/17: Sag anlagt den 18. september 2017 — Aeris Invest mod Kommissionen og SRB	48
2017/C 374/72	Sag T-630/17: Sag anlagt den 19. september 2017 — Top Cable mod Kommissionen og SRB	48
2017/C 374/73	Sag T-644/17: Sag anlagt den 20. september 2017 — DNV GL mod EUIPO (Sustainable)	49
2017/C 374/74	Sag T-650/17: Sag anlagt den 25. september 2017 — Jinan Meide Casting mod Kommissionen	49

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 374/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 369 af 30.10.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 357 af 23.10.2017

EUT C 347 af 16.10.2017

EUT C 338 af 9.10.2017

EUT C 330 af 2.10.2017

EUT C 318 af 25.9.2017

EUT C 309 af 18.9.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2017 — Intel Corp. mod Europa-Kommissionen, Association for Competitive Technology, Inc. og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir)

(Sag C-413/14 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 102 TEUF — misbrug af dominerende stilling — loyalitetsrabatter — Kommissionens kompetence — forordning (EF) nr. 1/2003 — artikel 19)

(2017/C 374/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Intel Corporation Inc (ved solicitors A. Parr og R. Mackenzie samt D.M. Beard, QC)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved T. Christoforou, V. Di Bucci, M. Kellerbauer og N. Khan, som befuldmægtigede), Association for Competitive Technology Inc., Washington (ved avocat J.-F. Bellis) og Union fédérale des consommateurs — Que choisir (UFC — Que choisir)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 12. juni 2014, Intel mod Kommissionen (T-286/09, EU:T:2014:547), ophæves.
- 2) Sagen hjemvises til Retten.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 295 af 10.11.2014.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 7. september 2017 — Den Franske Republik mod Carl Schlyter, Europa-Kommissionen, Republikken Finland og Kongeriget Sverige

(Sag C-331/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — ret til aktindsigt i dokumenter fra Den Europæiske Unions institutioner — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 4, stk. 2, tredje led — undtagelser til retten til aktindsigt — beskyttelse af formålet med undersøgelser — direktiv 98/34/EF — artikel 8 og 9 — Europa-Kommissionens udførlige udtalelse vedrørende et udkast til teknisk forskrift — afslag på aktindsigt)

(2017/C 374/03)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Den Franske Republik (ved D. Colas, G. de Bergues, B. Fodda og F. Fize, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, T. Müller, J. Vlácil og D. Hadroušek, som befuldmægtigede)

Andre parter i sagen: Carl Schlyter (ved Rechtsanwalt S. Schubert og advocaat O.W. Brouwer), Europa-Kommissionen (ved J. Baquero Cruz, A. Tokár og F. Clotuche-Duvieusart, som befuldmægtigede), Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget) og Kongeriget Sverige (ved C. Meyer-Seitz, N. Otte Widgren, U. Persson, A. Falk, E. Karlsson og L. Swedenborg, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Franske Republik, Carl Schlyter og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.
- 3) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger.
- 4) Republikken Finland og Kongeriget Sverige bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 7. september 2017 — Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH mod Hauptzollamt Duisburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-465/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — skatter og afgifter — afgift på energiprodukter og elektricitet — direktiv 2003/96/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 4, litra b) — elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion — begreb)

(2017/C 374/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Duisburg

Konklusion

Artikel 2, stk. 4, litra b), tredje led, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet skal fortolkes således, at den elektricitet, der anvendes til at drive den ventilator, som skal komprimere den luft, der dernæst anvendes i højovnsprocessen til fremstilling af råjern ved kemisk reduktion af jernmalm, ikke er »elektricitet, der fortrinsvis anvendes til kemisk reduktion« i denne bestemmelses forstand.

⁽¹⁾ EUT C 398 af 30.11.2015.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. september 2017 — Republikken Slovakiet (sag C-643/15) og Ungarn (sag C-647/15) mod Rådet for Den Europæiske Union

(Forenede sager C-643/15 og C-647/15) ⁽¹⁾

(Annullations søgsmål — afgørelse (EU) 2015/1601 — midlertidige foranstaltninger til fordel for Den Helleniske Republik og Den Italienske Republik på området international beskyttelse — nødsituation i form af en pludselig tilstrømning af tredjelandstatsborgere til visse medlemsstater — flytning af disse statsborgere til andre medlemsstater — tildelinger i tilknytning til flytning — artikel 78, stk. 3, TEUF — retsgrundlag — betingelser for anvendelse — begrebet »lovgivningsmæssig retsakt« — artikel 289, stk. 3, TEUF — konklusioner fra Det Europæiske Råd, der er obligatoriske for Rådet for Den Europæiske Union — artikel 15, stk. 1, TEU og artikel 68 TEUF — væsentlige formforskrifter — ændring af Europa-Kommissionens forslag — krav om ny høring af Europa-Parlamentet og om enstemmighed i Rådet for Den Europæiske Union — artikel 293 TEUF — retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet)

(2017/C 374/05)

Processprog: slovakisk og ungarsk

Parter

Sagsøgere: Republikken Slovakiet (ved Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky) (sag C-643/15) og Ungarn (ved M.Z. Fehér og G. Koós, som befuldmægtigede) (sag C-647/15)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Republikken Polen (ved B. Majczyna og M. Kamejsza, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Chavrier, K. Pleśniak, N. Pethő og Z. Kupčová, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Kongeriget Belgien (ved J. Van Holm, M. Jacobs og C. Pochet, som befuldmægtigede), Forbundsrepublikken Tyskland [ved T. Henze, R. Kanitz og J. Möller (sag C-647/15), som befuldmægtigede], Den Helleniske Republik (ved M. Michelogiannaki og A. Samoni-Rantou, som befuldmægtigede), Den Franske Republik (ved D. Colas, F.-X. Bréchet og E. Armoet, som befuldmægtigede), Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato L. D'Ascia), Storhertugdømmet Luxembourg (ved A. Germeaux, C. Schiltz og D. Holderer, som befuldmægtigede), Kongeriget Sverige (ved A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, O. Widgren, E. Karlsson og L. Swedenborg, som befuldmægtigede) og Europa-Kommissionen [ved M. Condou-Durande og K. Talabér-Ritz (sag C-647/15) samt ved J. Baquero Cruz, A. Tokár (sag C-643/15) og G. Wils, som befuldmægtigede]

Konklusion

- 1) Rådet for den Europæiske Union frifindes.
- 2) Den Slovakiske Republik og Ungarn bærer hver deres egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Belgien, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Polen og Kongeriget Sverige samt Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. september 2017 — Eqiom SAS, tidligere Holcim France SAS og Enka SA mod Ministre des Finances et des Comptes publics (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-6/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direkte beskatning — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — kildeskat — direktiv 90/435/EØF — artikel 1, stk. 2 — artikel 5, stk. 1 — fritagelse — udbytte, som et hjemmehørende datterselskab udlodder til et ikke-hjemmehørende moderselskab, der direkte eller indirekte ejes af personer med hjemsted i et tredjeland — formodning — skattesvig, skatteunddragelse og skattemisbrug)

(2017/C 374/06)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Eqiom SAS, tidligere Holcim France SAS og Enka SA

Sagsøgt: Ministre des Finances et des Comptes publics

Konklusion

Artikel 1, stk. 2, i Rådets direktiv 90/435/EØF af 23. juli 1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater, som ændret ved Rådets direktiv 2003/123/EF af 22. december 2003, på den ene side og artikel 49 TEUF på den anden side skal fortolkes således, at de er til hinder for en national skattelovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gør tildelingen af skattefordelen i dette direktivs artikel 5, stk. 1 — dvs. fritagelsen for kildeskat af det overskud, som et hjemmehørende datterselskab udlodder til et ikke-hjemmehørende moderselskab, når dette moderselskab direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer med hjemsted i tredjelande — betinget af, at dette moderselskab godtgør, at hovedformålet, eller et af hovedformålene, med kæden af ejerandele ikke er at opnå de med denne fritagelse forbundne fordele.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 7. september 2017 — H. mod Land Berlin (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)

(Sag C-174/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2010/18/EU — den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov — § 5, stk. 1 og 2 — tilbagevenden fra forældreorlov — ret til at vende tilbage til den samme stilling eller en tilsvarende eller lignende stilling — opretholdelsen af erhvervede rettigheder eller rettigheder, som arbejdstageren er i færd med at erhverve — en delstats tjenestemand forfremmet til tjenestemand på prøve i en stilling med ledelsesfunktion — nævnte delstats lovgivning, hvorefter den toårige prøvetid i en stilling med ledelsesfunktion udløber uden videre og uden mulighed for forlængelse, selv ved fravær på grund af forældreorlov — uforenelighed — konsekvenser)

(2017/C 374/07)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: H.

Sagsøgt: Land Berlin

Konklusion

- 1) § 5, stk. 1 og 2, i den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, som findes i bilaget til Rådets direktiv 2010/18/EU af 8. marts 2010 om iværksættelse af den reviderede rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP og EFS, og om ophævelse af direktiv 96/34/EF skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som underlægger den endelige forfremmelse til en tjenestemandstilling med ledelsesfunktion den betingelse, at den udvalgte ansøger på tilfredsstillende vis gennemfører en toårig prøvetid i denne stilling, og i medfør af hvilken den nævnte prøvetid i en situation, hvor den udvalgte ansøger i størstedelen af prøvetiden har været og stadig befinder sig på forældreorlov, i henhold til loven ophører ved udløbet af denne toårige periode, uden at en forlængelse heraf er mulig, idet den pågældende følgelig ved sin tilbagevenden fra forældreorloven genansættes i den stilling på et lavere niveau såvel på det vedtægtsmæssige plan som lønmæssigt, som den pågældende havde været ansat i inden den nævnte prøvetid. Tilsidesættelsen af denne bestemmelse kan ikke begrundes med det formål, der forfølges med samme prøvetid, som består i at gøre det muligt at vurdere egnetheden til at bestride den stilling med ledelsesfunktion, der skal besættes.
- 2) Det tilkommer den forelæggende ret, ved om nødvendigt at bortse fra den i hovedsagen omhandlede nationale lovgivning, at efterprøve, således som den reviderede rammeaftales § 5, stk. 1, kræver det, om det for den pågældende delstat i dennes egenskab af arbejdsgiver under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede faktisk var umuligt at gøre det muligt for den pågældende at vende tilbage til sin stilling ved udløbet af forældreorloven og, i bekræftende fald, at sikre, at denne tildeling af en tilsvarende eller lignende stilling i overensstemmelse med sin ansættelseskontrakt eller ansættelsesforhold, uden at denne tildeling af en stilling gøres betinget af en ny forudgående udvælgelsesprocedure. Det tilkommer ligeledes den forelæggende ret at sikre, at den pågældende ved udløbet af forældreorloven kan gennemføre en prøvetid i den stilling, som vedkommende har fået tilbage, eller i en ny tildelt stilling under betingelser, som er i overensstemmelse med kravene i den reviderede rammeaftales § 5, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

**Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 7. september 2017 — Heike Schottelius mod Falk Seifert
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hannover — Tyskland)**

(Sag C-247/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 1999/44/EF — forbruger køb og garantier i forbindelse hermed — begrebet »købsaftale« — dette direktivs uanvendelighed — Domstolen ikke kompetent)

(2017/C 374/08)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Heike Schottelius

Sagsøgt: Falk Seifert

Konklusion

Den Europæiske Unions Domstol har ikke kompetence til at besvare det præjudicielle spørgsmål, der er forelagt af Landgericht Hannover (den regionale ret i første instans i Hannover, Tyskland) ved afgørelse af 22. april 2016.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 7. september 2017 — Austria Asphalt GmbH & Co. OG mod Bundeskartellanwalt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-248/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — konkurrence — virksomhedsovertagelser — forordning (EF) nr. 139/2004 — artikel 3, stk. 1, litra b), og stk. 4 — anvendelsesområde — begrebet »fusion« — ændring af karakteren af kontrollen over en eksisterende virksomhed fra enekontrol til fælles kontrol — oprettelse af et joint venture-selskab, der på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner)

(2017/C 374/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Austria Asphalt GmbH & Co. OG

Sagsøgt: Bundeskartellanwalt

Konklusion

Artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20. januar 2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) skal fortolkes således, at der efter en ændring i karakteren af den kontrol, der er blevet udøvet over en eksisterende virksomhed, fra enekontrol til fælles kontrol, kun er tale om en fusion, såfremt det joint venture-selskab, der opstår efter en sådan transaktion, på et varigt grundlag varetager en selvstændig erhvervsvirksomheds samtlige funktioner.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 7. september 2017 — José Joaquim Neto de Sousa mod Estado português (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal da Relação do Porto — Portugal)

(Sag C-506/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — ansvarsforsikring for motorkøretøjer — direktiv 72/166/EØF — direktiv 84/5/EØF — direktiv 90/232/EØF — fører ansvarlig for en ulykke, hvorved førerens ægtefælle, som var passager i køretøjet, afgik ved døden — national lovgivning, der udelukker erstatning for økonomisk skade, som den for ulykken ansvarlige fører har lidt)

(2017/C 374/10)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal da Relação do Porto

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José Joaquim Neto de Sousa

Sagsøgt: Estado português

Konklusion

Rådets direktiv 72/166/EØF af 24. april 1972 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, Rådets andet direktiv 84/5/EØF af 30. december 1983 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005, og Rådets tredje direktiv 90/232/EØF af 14. maj 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ansvarsforsikring for motorkøretøjer skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som — for føreren af et motorkøretøj, som ved egen skyld er ansvarlig for en færdselsulykke, ved hvilken den pågældendes ægtefælle, som var passager i bilen, afgik ved døden — udelukker retten til erstatning for den økonomiske skade, som den pågældende fører har lidt som følge af dette dødsfald.

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 7. september 2017 — Birgit Bossen, Anja Bossen og Gudula Gräßmann mod Brussels Airlines SA/NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-559/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 7, stk. 1 — fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser — flyvning, som omfatter flere delstrækninger — begrebet »distancen«)

(2017/C 374/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Birgit Bossen, Anja Bossen og Gudula Gräßmann

Sagsøgt: Brussels Airlines SA/NV

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 skal fortolkes således, at begrebet »distancen« i tilfælde af flyvninger med tilsluttede flyforbindelser alene omfatter distancen mellem det første afgangssted og det endelige bestemmelsessted, beregnet efter storkirkemetoden, uanset den faktisk tilbagelagte flyverutes længde.

(¹) EUT C 53 af 20.2.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. august 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Tadas Tupikas (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-270/17 PPU) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4a, stk. 1, indsat ved rammeafgørelse 2009/299/RIA — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf — begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« — den berørte var selv til stede i første instans — appelsag, der omfatter en fornyet prøvelse af sagens realitet — arrestordre, som ikke indeholder nogen oplysninger, der gør det muligt at efterprøve, om den dømte persons ret til forsvar er blevet iagttaget under appelproceduren)

(2017/C 374/12)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Part i hovedsagen

Tadas Tupikas

Konklusion

For så vidt som den udstedende medlemsstat har indført en straffeprocedure, der indeholder flere prøvelsesinstanser, og som dermed kan give anledning til successive retsafgørelser, hvoraf mindst én er blevet truffet in absentia, skal begrebet »retssag, der førte til afgørelsen«, som omhandlet i artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, fortolkes således, at det alene vedrører det trin, som førte til den retsafgørelse, hvorved der blev truffet endelig afgørelse om den berørtes skyld og om idømmelse af en straf til vedkommende, såsom en frihedsberøvende foranstaltning, efter at der er blevet foretaget en faktisk såvel som retlig fornyet prøvelse af sagens realitet.

En appelsag som den i hovedsagen omhandlede er som udgangspunkt omfattet af dette begreb. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at sikre sig, at den frembyder de ovenfor anførte karakteristika.

(¹) EUT C 277 af 21.8.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. august 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Sławomir Andrzej Zdźiaszek (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)

(Sag C-271/17 PPU) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — præjudiciel forelæggelse efter hasteproceduren — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — europæisk arrestordre — rammeafgørelse 2002/584/RIA — procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — betingelser for fuldbyrdelse — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4a, stk. 1, indsat ved rammeafgørelse 2009/299/RIA — arrestordre udstedt med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf — begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« — procedure, som ændrer tidligere idømte straffe — afgørelse om fastsættelse af en samlet straf — afgørelse afsagt, uden at den pågældende selv var til stede — dømt person, der ikke selv var til stede under retssagen i forbindelse med hans oprindelige domfældelse, hverken i første instans eller under appelsagen — person, der blev repræsenteret ved en juridisk rådgiver i forbindelse med appelsagen — arrestordre, som ikke indeholder oplysninger herom — konsekvenser for den fuldbyrdende judicielle myndighed)

(2017/C 374/13)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Part i hovedsagen

Sławomir Andrzej Zdźiaszek

Konklusion

- 1) Begrebet »retssag, der førte til afgørelsen« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 4a, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at det ikke blot omfatter den retssag, som gav anledning til appellafgørelsen, når denne efter en ny undersøgelse af sagens realitet endeligt har taget stilling til den pågældende persons skyld, men ligeledes en efterfølgende procedure, såsom den, der førte til den i hovedsagen omhandlede dom om fastsættelse af en samlet straf, som førte til den afgørelse, som endeligt ændrede niveauet for den oprindeligt idømte straf, for så vidt som den myndighed, der traf denne sidstnævnte afgørelse, i denne forbindelse havde en vis skønsbeføjelse.
- 2) Rammeafgørelse 2002/584 skal fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed i det tilfælde, hvor den pågældende ikke selv har været til stede under den relevante procedure eller, i givet fald, under de relevante procedurer med henblik på anvendelsen af artikel 4a, stk. 1, i denne rammeafgørelse, og hvor hverken de oplysninger, der er indeholdt i formularen til en ensartet model for den europæiske arrestordre, der er vedlagt som bilag til den nævnte rammeafgørelse, eller de oplysninger, der er indhentet i medfør af samme rammeafgørelses artikel 15, stk. 2, indeholder tilstrækkelige oplysninger med henblik på at godtgøre, at der foreligger en af de situationer, der er omhandlet i artikel 4a, stk. 1, litra a)-d), i rammeafgørelse 2002/584, råder over muligheden for at afslå at fyldebyrde den europæiske arrestordre.

Denne rammeafgørelse, som ændret, forhindrer imidlertid ikke denne myndighed i at tage hensyn til samtlige de omstændigheder, der karakteriserer den sag, som den er forelagt, med henblik på at sikre, at den pågældendes ret til forsvar overholdes under den eller de relevante procedurer.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 6. september 2017 — Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR mod Eugen Adelsmayr (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bezirksgericht Linz — Østrig)

(Sag C-473/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — udlevering af en borger fra en EU-medlemsstat til et tredjeland, hvor denne risikerer at blive idømt dødsstraf — unionsborgerskab — artikel 18 TEUF og 21 TEUF — artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — beskyttelse mod udlevering)

(2017/C 374/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bezirksgericht Linz

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Peter Schotthöfer & Florian Steiner GbR

Sagsøgt: Eugen Adelsmayr

Konklusion

Artikel 19, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at en anmodning fra et tredjeland om udlevering af en EU-borger, der benytter sig af sin ret til fri bevægelighed og forlader sit oprindelsesland for at opholde sig på en anden medlemsstats område, skal afslås af denne anden medlemsstat, når den pågældende borger er udsat for en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf, såfremt han udleveres.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Domstolens kendelse (Tiende afdeling) af 5. juli 2017 — CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-87/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — erstatningssøgsmål — den østrigske lovgivning om bidrag i forbindelse med spillevirksomheds påståede manglende overensstemmelse med EU-retten — de nationale retsinstitutters manglende forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål for Domstolen — Unionens retsinstitutter åbenbart inkompetente)

(2017/C 374/15)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH (ved rechtsanwalt A. Schuster)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs GmbH bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017

Domstolens kendelse (Syvende Afdeling) af 7. september 2017 — Demarchi Gino S.a.s. (sag C-177/17) og Graziano Garavaldi (sag C-178/17) mod Ministero della Giustizia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte, Italien)

(Forenede sager C-177/17 og C-178/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — tilstrækkelig tilknytning — foreligger ikke — Domstolen ikke kompetent)

(2017/C 374/16)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Demarchi Gino S.a.s. (sag C-177/17) og Graziano Garavaldi (sag C-178/17)

Sagsøgt: Ministero della Giustizia

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare det spørgsmål, som Tribunale amministrativo regionale per il Piemonte (den regionale forvaltningsdomstol for Piemonte) har forelagt ved afgørelser af 11. januar 2017.

⁽¹⁾ EUT C 277 af 21.8.2017.

Domstolens kendelse (Tiende Afdeling) af 7. september 2017 — Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak og Rafo Alandžak mod EUROHERC osiguranje — dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Općinski sud u Vukovaru, Kroatien)

(Sag C-187/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — den faktiske og retlige baggrund for tvisten i hovedsagen — manglende tilstrækkelig præcisering — åbenbart afvisningsgrundlag — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — artikel 94 i Domstolens procesreglement)

(2017/C 374/17)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Vukovaru

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rafaela Alandžak, Ljubica Alandžak og Rafo Alandžak

Sagsøgt: EUROHERC osiguranje — dioničko društvo za osiguranje imovine i osoba i druge poslove osiguranja

Konklusion

Det er åbenbart, at anmodningen om præjudiciel afgørelse, der er indgivet af Općinski sud u Vukovaru (byretten i Vukovaru) ved afgørelse af 5. april 2017, skal afvises.

(¹) EUT C 168 af 29.5.2017.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Köln (Tyskland) den 20. juli 2017 —
GS mod Bundeszentralamt für Steuern**

(Sag C-440/17)

(2017/C 374/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GS

Sagsøgt: Bundeszentralamt für Steuern

Præjudicielle spørgsmål

I) Er artikel 49, sammenholdt med artikel 54 TEUF, til hinder for en national beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter et ikke-hjemmehørende moderselskab, hvis eneste aktionær er et kapitalselskab med hjemsted i indlandet, nægtes friholdelse for kapitalindkomstskat af udloddet udbytte,

for så vidt det ejes af personer, der ikke havde ret til tilbagebetaling eller fritagelse, såfremt de oppebar indtægterne direkte, og det udenlandske selskab ikke oppebærer sin bruttoindkomst i det pågældende regnskabsår på grundlag af egen økonomisk virksomhed eller

1. der for så vidt angår disse indtægter ikke foreligger økonomiske eller andre væsentlige grunde til at inddrage det udenlandske selskab som mellemed, eller
2. det udenlandske selskab ikke deltager i den almindelige økonomiske omsætning med en virksomhedsstruktur, der er passende henset til selskabets formål,

mens hjemmehørende moderselskaber indrømmes friholdelse for kapitalindkomstskat, uanset om de ovennævnte betingelser er opfyldt?

II) Skal artikel 1, stk. 2, i direktiv 2011/96 (¹) fortolkes således, at den er til hinder for, at en medlemsstat udsteder en bestemmelse, hvorefter et udenlandsk moderselskab, hvis eneste aktionær er et kapitalselskab med hjemsted i indlandet, nægtes friholdelse for kapitalindkomstskat af udloddet udbytte,

for så vidt det ejes af personer, der ikke havde ret til tilbagebetaling eller fritagelse, såfremt de oppebar indtægterne direkte, og det udenlandske selskab ikke oppebærer sin bruttoindkomst i det pågældende regnskabsår på grundlag af egen økonomisk virksomhed eller

1. der for så vidt angår disse indtægter ikke foreligger økonomiske eller andre væsentlige grunde til at inddrage det udenlandske selskab som mellemed, eller

2. det udenlandske selskab ikke deltager i den almindelige økonomiske omsætning med en virksomhedsstruktur, der er passende henset til selskabets formål?

(¹) Rådets direktiv 2011/96/EU af 30.11.2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EUT 2011, L 345, s. 8) tidligere Rådets direktiv 90/435/EØF af 23.7.1990 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater (EFT 1990, L 225, s. 6).

Appel iværksat den 27. juli 2017 af Vincent Piessevaux til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 17. maj 2017 i sag T-519/16, Vincent Piessevaux mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-454/17 P)

(2017/C 374/19)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Vincent Piessevaux (ved avocat L. Ponteville)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Retten den 17. maj 2017 i sag T-519/16 ophæves.
- Appellanten gives medhold i de påstande, der blev nedlagt for Retten.
- Appelindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne i de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, artikel 77 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og artikel 11, stk. 2, i bilag VIII hertil. Retten begik en retlig fejl ved at forkaste ulovlighedsindsigelsen vedrørende meddelelse til personalet nr. 113/11 fra Rådets ansættelsesmyndighed, hvorved der blev indført en undtagelse til artikel 9, stk. 3, sidste punktum, i Rådets afgørelse af 11. oktober 2011 om vedtagelse af almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til tjenestemandsvedtægten vedrørende overførsel af pensionsrettigheder (»de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011«) — en undtagelse, hvorefter de almindelige gennemførelsesbestemmelser, som blev vedtaget den 29. april 2004 (»de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004«) kun finder anvendelse fremover, såfremt ansættelsesmyndigheden har meddelt den berørte person et forslag om godskrivning af pensionsgivende tjenestear, og den pågældende har givet sit samtykke før ikrafttrædelsen af de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011. Begrundelsen for denne forkastelse, som fremgår af den appellerede doms præmis 68-71, er nemlig i strid med ligebehandlingsprincippet, artikel 77 i tjenestemandsvedtægten og artikel 11, stk. 2, i bilag VIII hertil.

Andet appelanbringende vedrører en urigtig gengivelse af første led i det af appellanten fremsatte tredje annullationsanbringende, tilsidesættelse af princippet om sagsakters troværdighed, manglende begrundelse og tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet. Retten begik nemlig følgende retlige fejl:

- I den appellerede doms præmis 73, 74, 80 og 81 gengav Retten første led af tredje annullationsanbringende urigtigt og tilsidesatte princippet om, at sagsøgers indlæg er troværdige, idet den med urette anførte, at sagsøgeren havde påberåbt en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- I den appellerede doms præmis 73-100 tog Retten i strid med artikel 36 i statuten for Domstolen ikke stilling til første led i tredje annullationsanbringende, der var begrundet i en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og ikke i princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

- I den appellerede doms præmis 82-100 — såfremt det lægges til grund, at præmis 82-100, en del af disse præmisser eller visse bestanddele heraf udgør en besvarelse af det første led i det tredje annullationsanbringende — begik Retten en retlig fejl, da den forkastede ulovlighedsindsigelsen vedrørende artikel 9, stk. 3, sidste punktum, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011, som var blevet påberåbt af sagsøgeren og begrundet i en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Hamburg (Tyskland) den 7. august 2017 — Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG mod Hauptzollamt Hannover

(Sag C-471/17)

(2017/C 374/20)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kreyenhop & Kluge GmbH & Co. KG

Sagsøgt: Hauptzollamt Hannover

Præjudicielt spørgsmål

Er stegte nudler »tørrede« pastaprodukter som omhandlet i underposition KN 1902 3010 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23.7.1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 10. august 2017 — K mod Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Sag C-484/17)

(2017/C 374/21)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K

Sagsøgt: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 15, stk. 1 og 4, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT 2003, L 251, som berigtiget i EUT 2012, L 71) fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en national bestemmelse som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en ansøgning om en selvstændig opholdstilladelse fra en udlænding, der i medfør af en familiesammenføring har opholdt sig lovligt i mere end fem år på en medlemsstats område, kan afslås på det grundlag, at integrationsbetingelserne efter national ret ikke er opfyldt?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata (Italien) den 10. august 2017 — Olympus Italia Srl mod Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (IRCCS — CROB) i Rionero in Vulture

(Sag C-486/17)

(2017/C 374/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Basilicata

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Olympus Italia Srl

Sagsøgt: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico — Centro di Riferimento Oncologico della Basilicata (IRCCS — CROB) i Rionero in Vulture

Præjudicielt spørgsmål

Er de EU-retlige principper, og navnlig princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet, samt princippet om frie varebevægelser, princippet om etableringsfrihed og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt de heraf afledte principper, såsom ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som anerkendt i direktiv 2014/24/EU ⁽¹⁾, til hinder for en national lovgivning som den italienske, der følger af artikel 95, stk. 10, sammenholdt med artikel 83, stk. 9, i lovdekret nr. 50/2016, hvorefter manglende særskilt oplysning af omkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen i det økonomiske bud i en udbudsprocedure for tildeling af offentlige kontrakter under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren indrømmes muligheden for supplerende eller uddybning af forelagte bevisligheder, også i tilfælde hvor pligten til særskilt oplysning ikke er blevet specificeret på den vedlagte formular til afgivelse af bud, også selv om budet ud fra et indholdsmæssigt synspunkt opfylder minimumsomkostningerne til sikkerheden på arbejdspladsen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 10. august 2017 — straffesag mod Alfonso Verlezza m.fl.

(Sag C-487/17)

(2017/C 374/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetreco Srl og SE.IN Srl

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal bilaget til afgørelse 2014/955/EU ⁽¹⁾ og forordning (EU) nr. 1357/2014 ⁽²⁾ fortolkes således, at affaldsproducenten med henvisning til klassificeringen af affald med spejlingange, i tilfælde hvor sammensætningen er ukendt, skal foretage en forudgående karakterisering og i givet fald inden for hvilke grænser?

- 2) Skal påvisningen af farlige stoffer ske på grundlag af ensartede på forhånd fastsatte metoder?
- 3) Skal påvisningen af farlige stoffer baseres på en nøjagtig og repræsentativ vurdering, som tager højde for affaldets sammensætning, hvis den allerede er kendt eller fastlægges i forbindelse med karakteriseringen, eller skal påvisningen af farlige stoffer derimod foretages ifølge sandsynlighedskriterier ved at tage udgangspunkt i de stoffer, som med rimelighed kan forventes at forefindes i affaldet?
- 4) Skal affald i tilfælde af tvivl, eller såfremt det ikke med sikkerhed er muligt at påvise tilstedeværelsen af farlige stoffer i dette affald, da under alle omstændigheder med anvendelse af forsigtighedsprincippet klassificeres og behandles som farligt affald?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18.12.2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370, s. 44).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014 af 18.12.2014 om afløsning af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 365, s. 89).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 10. august 2017 — straffesag mod Carmelina Scaglione

(Sag C-488/17)

(2017/C 374/24)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Tiltalt i straffesagen

Carmelina Scaglione

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bilaget til afgørelse 2014/955/EU ⁽¹⁾ og forordning (EU) nr. 1357/2014 ⁽²⁾ fortolkes således, at affaldsproducenten med henvisning til klassificeringen af affald med spejlingange, i tilfælde hvor sammensætningen er ukendt, skal foretage en forudgående karakterisering og i givet fald inden for hvilke grænser?
- 2) Skal påvisningen af farlige stoffer ske på grundlag af ensartede på forhånd fastsatte metoder?
- 3) Skal påvisningen af farlige stoffer baseres på en nøjagtig og repræsentativ vurdering, som tager højde for affaldets sammensætning, hvis den allerede er kendt eller fastlægges i forbindelse med karakteriseringen, eller skal påvisningen af farlige stoffer derimod foretages ifølge sandsynlighedskriterier ved at tage udgangspunkt i de stoffer, som med rimelighed kan forventes at forefindes i affaldet?
- 4) Skal affald i tilfælde af tvivl, eller såfremt det ikke med sikkerhed er muligt at påvise tilstedeværelsen af farlige stoffer i dette affald, da under alle omstændigheder med anvendelse af forsigtighedsprincippet klassificeres og behandles som farligt affald?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18.12.2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370, s. 44).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014 af 18.12.2014 om afløsning af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 365, s. 89).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 10. august 2017 — straffesag mod MAD Srl

(Sag C-489/17)

(2017/C 374/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Tiltalt i straffesagen

MAD Srl

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bilaget til afgørelse 2014/955/EU⁽¹⁾ og forordning (EU) nr. 1357/2014⁽²⁾ fortolkes således, at affaldsproducenten med henvisning til klassificeringen af affald med spejlindgange, i tilfælde hvor sammensætningen er ukendt, skal foretage en forudgående karakterisering og i givet fald inden for hvilke grænser?
- 2) Skal påvisningen af farlige stoffer ske på grundlag af ensartede på forhånd fastsatte metoder?
- 3) Skal påvisningen af farlige stoffer baseres på en nøjagtig og repræsentativ vurdering, som tager højde for affaldets sammensætning, hvis den allerede er kendt eller fastlægges i forbindelse med karakteriseringen, eller skal påvisningen af farlige stoffer derimod foretages ifølge sandsynlighedskriterier ved at tage udgangspunkt i de stoffer, som med rimelighed kan forventes at forefindes i affaldet?
- 4) Skal affald i tilfælde af tvivl, eller såfremt det ikke med sikkerhed er muligt at påvise tilstedeværelsen af farlige stoffer i dette affald, da under alle omstændigheder med anvendelse af forsigtighedsprincippet klassificeres og behandles som farligt affald?

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18.12.2014 om ændring af beslutning 2000/532/EF vedrørende listen over affald i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF (EUT L 370, s. 44).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014 af 18.12.2014 om afløsning af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 365, s. 89).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte di Appello di Trento (Italien) den 14. august 2017 — Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR mod Fabio Rossato og Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

(Sag C-494/17)

(2017/C 374/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte di Appello di Trento

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca — MIUR

Kontraappellant: Fabio Rossato

Sagsøgt: Conservatorio di Musica F.A. Bonporti

Præjudicielt spørgsmål

Skal § 5, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF⁽¹⁾ af 28. juni 1999, fortolkes således, at den er til hinder for anvendelsen af bestemmelserne i artikel 1, stk. 95, 131 og 132, i den italienske stats lov nr. 107/2015, som fastsætter stabilisering af ansættelsesforholdene for tidsbegrænset ansatte lærere med hensyn til fremtiden, uden tilbagevirkende kraft og uden erstatning for tab, i deres egenskab af foranstaltninger, der er forholdsmæssige, tilstrækkeligt effektive og afskrækkende, således at det sikres, at rammeaftalens regler har fuld gennemslagskraft, og der samtidig hindrer tilsidesættelse af rammeaftalen som følge af misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter med hensyn til tiden inden den periode, som omfattes af disse reglers virkninger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EF af 28.6.1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Arbeidshof te Antwerpen (Belgien) den 21. august 2017 — Christa Plessers mod PREFACO NV og Belgische Staat

(Sag C-509/17)

(2017/C 374/27)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Arbeidshof te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Appellant: Christa Plessers

Indstævnte: PREFACO NV og Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Er den valgmulighed, der tilkommer erhververen i henhold til artikel 61, stk. 4, (nu artikel 61, stk. 3) i den belgiske lov af 31. januar 2009 om virksomheders fortsatte funktion («WCO-loven»), som er indeholdt i denne lovs kapitel 4 i afsnit 4, der regulerer »den retslige omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence«, i overensstemmelse med direktiv 2001/23/EF⁽¹⁾ om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter, særligt dette direktivs artikel 3 og 5, når denne »retslige omstrukturering ved en overførsel, som henhører under domstolens kompetence« finder anvendelse med henblik på fortsættelse af hele eller en del af den overdragende virksomhed eller dens aktiviteter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 12.3.2001 (EFT 2001, L 82, s. 16).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Bratislava II (Slovakiet) den 22. august 2017 — straffesag mod ML

(Sag C-510/17)

(2017/C 374/28)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Bratislava II

Tiltalt i straffesagen

ML

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er det i overensstemmelse med artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU ⁽¹⁾ af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (herefter »direktiv 2012/12/EU«), artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/12/EU, retten til frihed og sikkerhed som omhandlet i artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, retten til forsvar i artikel 48, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og retten til en retfærdig rettergang i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, når nationale myndigheder ikke under en tilbageholdelse skriftligt meddeler en anholdt person alle (eller samtlige) de i artikel 4, stk. 2, i direktiv 2012/12/EU omhandlede informationer (navnlig informationer om retten til aktindsigt i materiale i sagen), og heller ikke gør det muligt at anfægte unkladelsen af at fremlægge disse informationer i henhold til artikel 8, stk. 2, i direktiv 2012/13/EU? I benægtende fald kan en sådan tilsidesættelse af EU-retten da på et hvilket som helst trin i straffesagen påvirke lovligheden af frihedsberøvelsen, der består i en anholdelse eller varetægtsfængsling, ud over en opretholdelse af selve varetægtsfængslingen, set i lyset af artikel 6 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 5, stk. 1, litra c), i Den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder? Har den omstændighed, at den anholdte person er tiltalt for en alvorlig forbrydelse, som ifølge national ret straffes med fængsel i mindst 15 år, nogen indflydelse på besvarelsen af de foregående spørgsmål?
- 2) Er en national bestemmelse såsom § 172, stk. 3, i den slovakiske straffelov, som — uden at tage hensyn til princippet om individuelle straffe — straffer ulovlig handel med narkotika, og hvorefter en domstol ikke kan idømme en kortere fængselsstraf end minimumsstraffen på 15 år, i overensstemmelse med artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA ⁽²⁾ af 25. oktober 2004 om fastsættelse af mindsteregler for gerningsindholdet i strafbare handlinger i forbindelse med ulovlig narkotikahandel og straffene herfor, princippet om loyalt samarbejde som fastsat i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 82 og 83 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, retten til en retfærdig retssag i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, princippet om, at straffens omfang skal stå i rimeligt forhold til overtrædelserne i artikel 49, stk. 3, Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet, enhedsprincippet, effektivitetsprincippet samt princippet om EU-retten forrang[?] Har det nogen betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, at den ulovlige handel med narkotika ikke er begået af en kriminel organisation som omhandlet i EU-retten? Har begrebet kriminel organisation som omhandlet i artikel 1 i Rådets rammeafgørelse 2008/841/RIA ⁽³⁾ af 24. oktober 2008 om bekæmpelse af organiseret kriminalitet en selvstændig betydning set i lyset af Domstolens faste praksis vedrørende kravet om en ensartet anvendelse af EU-retten?

⁽¹⁾ EUT 2012, L 142, s. 1.

⁽²⁾ EUT 2004, L 335, s. 8.

⁽³⁾ EUT 2008, L 300, s. 42.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovenien)
den 4. september 2017 — Milan Božičević Ježovnik mod Republika Slovenija**

(Sag C-528/17)

(2017/C 374/29)

Processprog: slovensk

Den forelæggende ret

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milan Božičević Ježovnik

Sagsøgt: Republika Slovenija

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Har den importør (klarerer), der på indførelstidspunktet anmoder om momsfrigørelse (indførelse efter toldprocedure 42), fordi varerne er bestemt til levering i en anden medlemsstat, pligt til at betale moms (såfremt der efterfølgende fastslås, at betingelserne for fritagelse ikke er opfyldt) på tilsvarende måde som han har pligt til at betale told?
- 2) Såfremt spørgsmålet besvares benægtende, har importøren (klareren) da en tilsvarende pligt som den afgiftspligtige person, der gennemfører en i henhold til momsdirektivets artikel 138, stk. 1, fritaget levering af varer inden for Fællesskabet?
- 3) Skal det subjektive element med hensyn til importøren (klareren), der sigter mod at misbruge momsordningen, i det sidstnævnte tilfælde vurderes på anden måde end det i momsdirektivets artikel 138, stk. 1, omhandlede tilfælde med levering af varer inden for Fællesskabet? Skal denne vurdering da være mere lempelig henset til, at momsfrigørelse inden for rammerne af toldprocedure 42 forudgående skal være tilladt af toldmyndighederne, eller skal den være skærpet, fordi der er tale om transaktioner, der er knyttet til første indførelse i EU's indre marked af varer fra tredjelande?

Appel iværksat den 7. september 2017 af Mykola Yanovych Azarov til prøvelse af dom afsagt af Retten (Sjette Afdeling) den 7. juli 2017 i sag T-215/15, M. Y. Azarov mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-530/17 P)

(2017/C 374/30)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Mykola Yanovych Azarov (ved Rechtsanwältin A. Egger og G. Lansky)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 7. juli 2017 i sag T-215/15 ophæves.
- Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen og annullerer Rådets afgørelse (FUSP) 2015/364 ⁽¹⁾ af 5. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/119/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/357 ⁽²⁾ af 5. marts 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 208/2014 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Ukraine, for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgeren, og Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten og for Domstolen.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten i overensstemmelse med den retlige vurdering i Domstolens dom, og afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten gjort følgende anbringender gældende:

1. Retten har tilsidesat artikel 296 TEUF og artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder ved at fastslå, at Rådet ikke begik en retlig fejl i begrundelsen for de restriktive foranstaltninger. Rådet angav ikke en tilstrækkelig specifik og konkret begrundelse.
2. Retten har med urette fastslået, at Rådet ikke tilsidesatte grundlæggende rettigheder. Retten har begået en retlig fejl i sin vurdering af indgrebet i ejendomsretten og i friheden til at drive en virksomhed. Retten har navnlig begået en retlig fejl i vurderingen af, at foranstaltningerne er passende og forholdsmæssige. Retten har desuden begået proceduremæssige fejl og tilsidesat proceduremæssige rettigheder.

3. Retten har med urette fastslået, at Rådet ikke misbrugte sine beføjelser. For det første har Retten ikke foretaget en målrettet kontrol af appellanten. For det andet har Retten begået en retlig fejl ved at fastslå, at manglen på konkrete beviser ikke var relevant.
4. Retten har med urette fastslået, at Rådet ikke tilsidesatte princippet om god forvaltningsskik. For det første er det af Retten anførte om Rådets forpligtelse til at være upartisk behæftet med retlige fejl. For det andet har Retten undladt at vurdere omfanget af forpligtelsen til nøje at fastlægge de faktiske omstændigheder. På denne baggrund er det også åbenbart, at appellansens proceduremæssige rettigheder er blevet tilsidesat.

Retten har med urette fastslået, at Rådet ikke foretog »et åbenbart urigtigt skøn«. For det første har Retten undladt at anerkende sin kontrolforpligtelse i forhold til den anfægtede retsakt, idet den ikke har kontrolleret den procedure, som førte til vedtagelsen af den anfægtede retsakt. Retten har begået en retlig fejl ved at fastslå, at Rådet alene kunne basere sig på et brev fra Ukraine. Retten har dermed undladt at tage hensyn til Rådets forpligtelse til at foretage yderligere undersøgelser. Retten har desuden underkendt rækkevidden af Domstolens seneste retspraksis om restriktive foranstaltninger. Retten har endvidere i det store hele argumenteret på en politisk måde og undladt at vurdere betydningen af grundlæggende rettigheder i et tredjeland.

⁽¹⁾ EUT 2015, L 62, s. 25.

⁽²⁾ EUT 2015, L 62, s. 1.

Appel iværksat den 13. september 2017 af Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 13. juli 2017 i sag T-65/15, Talanton AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-539/17 P)

(2017/C 374/31)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (ved dikigoros K. Damis)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 13. juli 2017 i sag T-65/15, Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon mod Europa-Kommissionen, ophæves i sin helhed.
- Ovennævnte selskab gives medhold i søgsmålet anlagt den 6. februar 2015.
- Kommissionens modkrav forkastes.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellansens sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Urigtig anvendelse af princippet om, at den omhandlede kontrakt skal gennemføres i god tro — tilsidesættelse af bestemmelserne om underentreprise i den gældende finansforordning
 - Retten foretog en fejlagtig fortolkning af artikel 1134 i den belgiske borgerlige lovbog i forbindelse med anvendelsen af princippet om, at kontrakten skal gennemføres i god tro.
 - Retten foretog en fejlagtig fortolkning af de bestemmelser om underentreprise, som findes i artikel 130 ff. i forordning (EU) nr. 2342/2002 og i kontraktvilkårene I.II.2.4 og II.13.1 i den indgåede rammeaftale nr. FP7/2009/1.

- 2) Fejlagtig fortolkning og anvendelse af et kontraktvilkår og åbenbart urigtig vurdering af beviserne
- Retten fortolkede vilkår II.22 »Kontroller og revisioner« i bilag II til den indgåede aftale forkert, idet den fejlagtigt forkastede sagsøgerens/appellantens påstande vedrørende dette punkt.
- 3) Åbenbart urigtig vurdering af beviserne og manglende begrundelse
- Retten begik en fejl, idet den foretog en urigtig gengivelse af de hovedbeviser, som var fremlagt af appellanten og godkendt af indstævnte.

Sag anlagt den 15. september 2017 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Belgien

(Sag C-543/17)

(2017/C 374/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux, L. Nicolae og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/61/EU af 15. maj 2014 om foranstaltninger for at reducere omkostningerne ved etablering af højhastighedsnet til elektronisk kommunikation (EUT L 155, s. 1), idet det ikke senest den 1. januar 2016 havde vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder idet det har undladt at underrette Kommissionen om disse bestemmelser.
- I henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF tilpligtes Kongeriget Belgien at betale en tvangsbøde på 54 639,36 EUR pr. dag at regne fra afsigelsen af dommen i denne sag som følge af tilsidesættelsen af forpligtelsen til at underrette om gennemførelsesbestemmelserne til direktiv 2016/61/EU.
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 13 i direktiv 2014/61/EU skulle medlemsstaterne senest den 1. januar 2016 vedtage de nationale gennemførelsesbestemmelser. Det er Kommissionens opfattelse, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne bestemmelse.

Med sit søgsmål har Kommissionen nedlagt påstand om, at Kongeriget Belgien pålægges en daglig tvangsbøde på 54 639,36 EUR.

**Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Anden Afdeling den 14. juli 2017 — Umweltverband
WWF Österreich mod Landeshauptmann von Tirol (anmodning om præjudiciel afgørelse fra
Verwaltungsgerichtshof — Østrig)**

(Sag C-663/15) ⁽¹⁾

(2017/C 374/33)

Processprog: tysk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Første Afdeling den 14. juli 2017 — Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino og Comune di Camino m.fl. mod Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, procesdeltager: Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Italien)

(Sag C-275/16) ⁽¹⁾

(2017/C 374/34)

Processprog: italiensk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17. august 2017 — straffesag mod K (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Protodikeio Rethymnis — Grækenland)

(Sag C-475/16) ⁽¹⁾

(2017/C 374/35)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 428 af 22.11.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. juli 2017 — Bernhard Schloesser og Petra Noll mod Société Air France SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-255/17) ⁽¹⁾

(2017/C 374/36)

Processprog: tysk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

RETTEN

Retten dom af 26. september 2017 — Quimitécnica.com og de Mello mod Kommissionen

(Sag T-564/10 RENV) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — det europæiske marked for fosfater til dyrefoder — bøde pålagt appellanterne solidarisk efter en forligsprocedur — ratevis betaling — afgørelse om pålæg om at stille en bankgaranti fra en bank med en langsigtet »AA«-kreditvurdering — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — formaliteten — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2017/C 374/37)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA (Lordelo, Portugal) og José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA (Lisabon, Portugal) (ved advokat J. Calheiros)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka og B. Mongin, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Marques Mendes og A. Dias Henriques)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om delvis annullation af den afgørelse, der angiveligt var indeholdt i Kommissionens regnskabsførers skrivelse af 8. oktober 2010, vedrørende betaling af den bøde, som blev pålagt sagsøgerne for en overtrædelse af konkurrencereglerne ved Kommissionens beslutning K(2010) 5004 endelig af 20. juli 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/38.866 — Fosfater til dyrefoder), for så vidt som den pågældende skrivelse pålægger sagsøgerne at stille en bankgaranti fra en bank med en langsigtet »AA«-kreditvurdering som betingelse for at imødekomme sagsøgernes ansøgning om ratevis betaling af den bøde, der blev pålagt dem solidarisk.

Konklusion

- 1) Formalitetsindsigelsen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen frifindes.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA et José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais, SA har afholdt i forbindelse med appelsagen for Domstolen og sagen for Retten forud for appelsagen.
- 4) Quimitécnica.com — Comércio e Indústria Química, SA et José de Mello — Sociedade Gestora de Participações Sociais og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i forbindelse med appelsagen for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 55 af 19.2.2011.

Retten dom af 20. september 2017 — Jordi Nogues mod EUIPO — Grupo Osborne (BADTORO)(Sag T-350/13) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BADTORO — de ældre EU-ordmærker og det ældre nationale figurmærke TORO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — lighed mellem varerne og tjenesteydelserne — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 374/38)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne J. Fernández Castellanos, M.J. Sanmartín Sanmartín og E. López Parés)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (først ved V. Melgar og J. Crespo Carrillo, derefter ved J. Crespo Carillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spanien) (ved advokat J.M. Iglesias Monravá)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. april 2013 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 1446/2012-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Grupo Osborne og Jordi Nogues

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 16. april 2013 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1446/2012-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jordi Nogues, SL afholdte omkostninger.
- 3) Grupo Osborne, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 252 af 31.8.2013.

Retten dom af 21. september 2017 — Novartis mod EUIPO — Meda (Zymara)(Sag T-214/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Zymara — det ældre EU-ordmærke FEMARA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 374/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat M. Douglas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Meda AB (Solna, Sverige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 550/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Novartis og Meda.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Novartis AG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.

Rettens dom af 21. september 2017 — Novartis mod EUIPO — Meda (Zimara)

(Sag T-238/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket Zimara — det ældre EU-ordmærke FEMARA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — pligt til at træffe afgørelse om klagen i sin helhed — Artikel 64, stk. 1, første punktum, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 374/40)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Novartis AG (Basel, Schweiz) (ved advokat M. Douglas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Meda AB (Solna, Sverige)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. marts 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 636/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Novartis og Meda

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 6. marts 2015 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 636/2014-5) annulleres, for så vidt som appelkammeret undlod at træffe afgørelse vedrørende den klage, der var indgivet for det, angående »veterinærmedicinske præparater«.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) Hver part bærer sine egne sagsomkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 13.7.2015.

Retten dom af 20. september 2017 — Jordi Nogues mod EUIPO — Grupo Osborne (BADTORO)(Sag T-386/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BADTORO — det ældre EU-figurmærke og det ældre EU-ordmærke TORO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — varer og tjenesteydelser af lignende art — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009) — suspension af den administrative sag — regel 20, stk. 7, litra c), i forordning (EF) nr. 2868/95)

(2017/C 374/41)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jordi Nogues, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne M.J. Sanmartín Sanmartín og E. López Parés)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Grupo Osborne, SA (El Puerto de Santa María, Spanien) (ved advokat J.M. Iglesias Monravá)

Sagens genstand

Søgsmaal anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. april 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2570/2013-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Group Osborne og Jordi Nogues.

Konklusion

- 1) Afgørelsen, der blev truffet den 17. april 2015 af Andet Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2570/2013-2), annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jordi Nogues, SL afholdte omkostninger.
- 3) Grupo Osborne, SA bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Retten dom af 22. september 2017 — Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret mod EUIPO — NBC Fourth Realty (NaraMaxx)(Sag T-586/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket NaraMaxx — det ældre nationale ordmærke MAXX — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — mangel på lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 374/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi (Osmangazi-Bursa, Tyrkiet) (ved advokaterne M. López Camba og L. Monzón de la Flor)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Bonne, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: NBC Fourth Realty Corp. (North Las Vegas, Nevada, De Forenede Stater) (først ved solicitors D. Stone og A. Dykes, derefter ved solicitors A. Smith og S. Malynicz, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juli 2015 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1073/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem NBC Fourth Realty og Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Nara Tekstil Sanayi Ve Ticaret Anonim Sirketi betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 406 af 7.12.2015.

Retten dom af 21. september 2017 — Repsol YPF mod EUIPO — Basic (BASIC)

(Sag T-609/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket BASIC — de ældre nationale handelsnavne basic og basic AG — relativ registreringshindring — erhvervsmæssig brug af et tegn, som ikke kun har lokal betydning — artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 374/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Repsol YPF, SA (Madrid, Spanien) (først ved advokaterne J.-B. Devaureix og L. Montoya Terán, derefter ved advokat J. Erdozain López)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Basic AG Lebensmittelhandel (München, Tyskland) (ved advokaterne D. Altenburg og H. Bickel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 11. august 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2384/2013-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Basic Lebensmittelhandel og Repsol, SA.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 11. august 2015 af Første Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2384/2013-1) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Repsol YPF, SA afholdte omkostninger.
- 3) Basic AG Lebensmittelhandel bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Retten dom af 22. september 2017 — Wanègue mod Regionsudvalget(Sag T-682/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — arbejdsvilkår — overarbejde — chauffør i lønklasse AST 6 — ophævelse af retten til fast godtgørelse for overarbejde — processuel ligestilling — begrundelsespligt — retlige fejl — forkert gengivelse af de faktiske omstændigheder)

(2017/C 374/44)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Patrick Wanègue (Dilbeek, Belgien) (ved advokat M.-A. Lucas)

Den anden part i appelsagen: Regionsudvalget (ved J. C. Cañoto Argüelles og S. Bachotet, som befuldmægtigede, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af kendelse afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 15. september 2015, Wanègue mod Regionsudvalget (F-21/15, EU:F:2015:102), med påstand om ophævelse af denne kendelse.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Patrick Wanègue bærer sine egne omkostninger og betaler de af Regionsudvalget afholdte omkostninger i forbindelse med denne appelsag.

⁽¹⁾ EUT C 59 af 15.2.2016.

Retten dom af 26. september 2017 — Banca Monte dei Paschi di Siena og Banca Widiba mod EUIPO — ING-DIBa (WIDIBA)(Sag T-83/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket WIDIBA — det ældre nationale ordmærke DiBa — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afvisning af sagen ved appelkammeret — begæring om restitutio in integrum — forpligtelse til at udvise omhu)

(2017/C 374/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Siena, Italien) og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milano, Italien) (ved advokaterne L. Trevisan og D. Contini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved H. O'Neil og J. García Murillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ING-DIBa AG (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokaterne N. Gerling og M. Wolpert-Witzel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 112/2015-2 og R 190/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem ING-DIBa og Banca Monte dei Paschi di Siena

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Retten dom af 26. september 2017 — Banca Monte dei Paschi di Siena og Banca Widiba mod EUIPO — ING-DIBa (widiba)

(Sag T-84/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket widiba — det ældre nationale ordmærke DiBa — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — afvisning af sagen ved appelkammeret — begæring om restitutio in integrum — forpligtelse til at udvise omhu)

(2017/C 374/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Banca Monte dei Paschi di Siena SpA (Sienna, Italien) og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) (Milano, Italien) (ved advokaterne L. Trevisan og D. Contini)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (ved H. O'Neill og J. García Murillo, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: ING-DIBa AG (Frankfurt-am-Main, Tyskland) (ved advokaterne N. Gerling og M. Wolpert-Witzel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. november 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (forenede sager R 113/2015-2 og R 174/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem ING-DIBa og Banca Monte dei Paschi di Siena.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Banca Monte dei Paschi di Siena SpA og Wise Dialog Bank SpA (Banca Widiba SpA) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Retten dom af 21. september 2017 — Eurofast mod Kommissionen

(Sag T-87/16) ⁽¹⁾

(Finansiel støtte — det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration — ASSET-aftalen — afgørelse om inddrivelse ved modregning af visse beløb betalt efter en finansiel revision — annullationssøgsmål — berettiget forventning — voldgiftsbestemmelse — frist for meddelelse af revisionsrapporten — kontradiktionsprincippet — omkostningers støtteberettigelse — ansvar i kontraktforhold)

(2017/C 374/47)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Eurofast SARL (Paris, Frankrig) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J. Estrada de Solà, S. Delaude og S. Lejeune, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens afgørelse af 17. december 2015 om at foretage inddrivelse ved modregning i henhold til konklusionerne af en finansiel revision af visse beløb udbetalt til sagsøgeren i henhold til tilskudsaf tale nr. 211625 til gennemførelse af Asset-projektet, som blev indgået inden for rammerne af det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration, dels en påstand støttet på artikel 272 TEUF om, at det fastslås, at der ikke foreligger en sådan fordring, at de omkostninger, der blev afholdt i henhold til tilskudsaf tale nr. 211625 til gennemførelse af Asset-projektet, er støtteberettigede, og at Kommissionen bekræfter, at den tildelte finansiering er lovlig, at det pålægges Kommissionen at betale et beløb til gennemførelse af tilskudsaf tale nr. 607049 til gennemførelse af Eksistenz-projektet, og at denne sidstnævnte tilpligtes at betale en kontraktlig erstatning,

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Eurofast SARL betaler Europa-Kommissionen et beløb på 78 380,28 EUR, der svarer til tilbagebetaling af de finansielle tilskud, som sagsøgeren har modtaget i henhold til tilskudsaf tale nr. 211625 til gennemførelse af projektet »Aeronautic Study on Seamless Transport« forhøjet med morarenter på 3,55% regnet fra 13. januar 2015, med fradrag af det godtgjorte beløb, dvs. 69 923,68 EUR den 17. december 2015.
- 3) Eurofast bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 136 af 18.4.2016.

Retten dom af 21. september 2017 — Portugal mod Kommissionen

(Sag T-261/16) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 — ordning for direkte støtte til landbrugerne — Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 og nr. 1122/2009 — mælkekvoteordningen — Rådets forordning (EF) nr. 1788/2003 og nr. 595/2004 — erstatning af kontroller på stedet af landbrugsbedrifter med administrativ kontrol)

(2017/C 374/48)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøgere: Republikken Portugal (ved L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, J. Saraiva de Almeida og P. Estêvão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved A. Lewis, G. Braga da Cruz og J. Guillem Carrau, derefter ved A. Lewis og B. Rechená, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) nr. 2016/417 af 17. marts 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 75, s. 16), herunder dem, der blev afholdt af Den Portugisiske Republik inden for rammerne af »[a]nden direkte støtte« for regnskabsårene 2011-2013 til et samlet beløb på 385 762,22 EUR.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 270 af 25.7.2016.

Rettens dom af 22. september 2017 — Arrigoni mod EUIPO — Arrigoni Battista (Arrigoni Valtaleggio)

(Sag T-454/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — EU-figurærke Arrigoni Valtaleggio — ældre nationalt figurmærke ARRIGONI — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — reel brug af det ældre varemærke — artikel 57, stk. 2 og 3, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 374/49)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Arrigoni SpA (Rom, Italien) (ved advokat P. Di Gravio)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Arrigoni Battista SpA (Bergame, Italien) (ved advokaterne S. Vereia, M. Balestrieri og K. Muraro)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. maj 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2922/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Arrigoni og Arrigoni Formaggi SpA.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Arrigoni SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens dom af 22. september 2017 — D'Agostino mod Kommissionen

(Sag T-501/16 RENV) ⁽¹⁾

(Personalesag — kontraktansatte — artikel 3a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — ingen forlængelse af kontrakten — vedtægtens artikel 12a og artikel 24 — omsorgspligt — tjenestens interesse)

(2017/C 374/50)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Luigi D'Agostino (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat M. A. Lucas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. december 2011 om ikke at forlænge sagsøgerens kontrakt som kontraktansat, dels om erstatning for det tab, sagsøgeren angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Luigi D'Agostino betaler omkostningerne i denne sag og i sag F-93/12 og bærer sine egne omkostninger i sag T-670/13 P.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i sag T-670/13 P.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 10.11.2012 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-93/12).

Retten dom af 21. september 2017 — The Logistical Approach mod EUIPO — Idea Groupe (Idealogistic)

(Sag T-620/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket *Idealogistic* — det nationale ældre ordmærke *idéa logistique* — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — prøvelse *ex officio* af de faktiske omstændigheder — artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 374/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: The Logistical Approach BV (Uden, Nederlandene) (ved advokat R. Milchior)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf og S. Pétrequin, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Idea Groupe (Montoir de Bretagne, Frankrig) (ved advokat P. Langlais)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 20. juni 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1435/2015-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Idea Groupe og The Logistical Approach.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) The Logistical Approach BV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens dom af 21. september 2017 — InvoiceAuction B2B mod EUIPO — (INVOICE AUCTION)(Sag T-789/16) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — ansøgning om registrering af EU-figurmærket INVOICE AUCTION — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 374/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: InvoiceAuction B2B GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland) (ved advokat C. Jonas)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved D. Hanf, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. august 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2201/2015-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet INVOICE AUCTION som EU-varemærke

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) InvoiceAuction B2B GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.**Sag anlagt den 4. august 2017 — Del Valle Ruiz m.fl. mod Kommissionen og SRB**

(Sag T-510/17)

(2017/C 374/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Antonio Del Valle Ruiz (Mexico City, Mexico) og 41 andre (ved P. Saini, QC, barrister J. Pobjoy, og solicitor R. Boynton)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande— For det første annulleres Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse vedtaget på instansens eksekutivmøde den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español S.A., for det andet annulleres Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 ⁽¹⁾, og dernæst erklæres artikel 18 og 22 i forordning (EU) nr. 806/2014 ulovlige ⁽²⁾.

— De sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført ni anbringender.

1. Første anbringende om, at SRM-forordningens artikel 18 er ulovlig, idet den deri fastsatte procedure undlader at give aktionærer mulighed for at blive hørt og ikke tillader retslig kontrol, hvilket er i strid med (a) artikel 41, 47 og 48 i EU's charter om grundlæggende rettigheder (EU's charter) og (b) proportionalitetsprincippet.
2. Andet anbringende om, at den anfægtede SRB-afgørelse og den anfægtede kommissionsafgørelse tilsidesætter artikel 41, 47 og 48 i EU's charter, uanset om SRM-forordningens artikel 18 måtte være ulovlig.
3. Tredje anbringende om, at SRB og Kommissionen ubegrundet og uforholdsmæssigt har tilsidesat sagsøgernes ejendomsret.
4. Fjerde anbringende om, at SRB og Kommissionen har tilsidesat SRM-forordningens artikel 20 ved at undlade at foretage en korrekt og uafhængig værdiansættelse, inden vedtagelsen af den anfægtede SRM-afgørelse og den anfægtede kommissionsafgørelse.
5. Femte anbringende om, at SRB og Kommissionen har tilsidesat SRM-forordningens artikel 18, stk. 1, ved at fastslå, at de forudgående betingelser i artikel 18, stk. 1, litra a) og b), var opfyldt.
6. Sjette anbringende om, at SRB og Kommissionen har tilsidesat SRM-forordningens artikel 21, stk. 1 ved at fastslå, at betingelserne for at udøve beføjelsen til at nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter var opfyldte.
7. Syvende anbringende om, at SRB og Kommissionen har tilsidesat en væsentlig formforskrift ved at undlade at give en tilstrækkelig begrundelse for den anfægtede SRB-afgørelse og den anfægtede kommissionsafgørelse.
8. Ottende anbringende om, at SRB og Kommissionen ved at vælge virksomhedssalgsværktøjet har tilsidesat (a) proportionalitetsprincippet og (b) sagsøgernes berettigede forventninger, idet afviklingsplanen blev fraveget uden begrundelse.
9. Niende anbringende om, at SRM-forordningens artikel 18 og 22 tilsidesætter principperne om delegering af beføjelser.

⁽¹⁾ Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7.6.2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español S.A. (meddelt under nummer C(2017) 4038) (EUT 2017, L 178, s. 15).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 225, s. 1).

Sag anlagt den 3. august 2017 — Garriga Sadurní og Martí Fonts mod SRB

(Sag T-514/17)

(2017/C 374/54)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Antonia Elisenda Garriga Sadurní (Barcelona, Spanien) og Josep María Martí Fonts (Barcelona) (ved advokaterne E. Silva Pacheco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

— Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse af 7. juni 2017 erklæres ugyldig »ex tunc«, hvilket medfører at alle dens virkninger er ugyldige.

— Sagsøgerne tilkendes erstatning på 500 000 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 3. august 2017 — Sánchez Valverde e Hijos mod SRB

(Sag T-515/17)

(2017/C 374/55)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Sánchez Valverde e Hijos, SA (Montcada Reixac, Spanien) (ved advokat E. Silva Pacheco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

— Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse af 7. juni 2017 erklæres ugyldig »ex tunc«, hvilket medfører at alle dens virkninger er ugyldige.

— Sagsøgerne tilkendes erstatning på 508 500,50 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 8. august 2017 — Olarreaga Marques og Saralegui Reyzabal mod SRB

(Sag T-518/17)

(2017/C 374/56)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Gorka Olarreaga Marques (Madrid, Spanien) og María-Aránzazu Saralegui Reyzabal (Madrid) (ved advokat R. Jiménez Velasco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 annulleres, for så vidt der deri vedtages en afviklingsordning med hensyn til enheden Banco Popular Español SA.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 7. august 2017 — Elevelé Invest Group m.fl. mod Kommissionen og SRB

(Sag T-523/17)

(2017/C 374/57)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Elevelé Invest Group, S.L. (Madrid, Spanien) og 19 andre sagsøgere (ved advokaterne B. Cremades Román, F. Orts Castro, J. López Useros, S. Cajal Martín og P. Marrodán Lázaro)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Den Fælles Afviklingsinstans' afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017 og Kommissionens afgørelse (EU) 2017/1246 af 7. juni 2017 erklæres ugyldige.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning til sagsøgerne i henhold til ansvar uden for kontraktforhold.
- Værdiansættelsen foretaget af den uafhængige ekspert for Den Fælles Afviklingsinstans erklæres ugyldig og dermed beregningen af nettoværdien af aktierne i Banco Popular, Den Fælles Afviklingsinstans og Europa-Kommissionen tilpligtes at kompensere sagsøgerne.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 16. august 2017 — Gayalex Proyectos mod SRB**(Sag T-563/17)**

(2017/C 374/58)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Gayalex Proyectos, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne A. Betancor Álamo og F. Cabrera Molina)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Stævningen og de dertil knyttede dokumenter antages til realitetsbehandling, og der gives medhold i annullations-søgsmålet anlagt til prøvelse af afgørelse SRB/EES/2017/08, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular Español S.A. og der afsiges en dom, hvorved denne afgørelse annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vasongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans og T-497/17*, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 21. august 2017 — Molina García mod SRB**(Sag T-566/17)**

(2017/C 374/59)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Jerónimo Molina García (Puente Genil, Spanien) (ved advokat A. Velasco Albalá)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Konsekvenserne af den fejlagtige afgørelse fra Den Fælles Afviklingsinstans — enten ved manglende gennemsigtighed eller ved at der ikke tidligere blev truffet præventive foranstaltninger, hvorved aktionærenes tab af kapital som følge af afskrivningen af kapital, ville kunne have været undgået — bæres, og sagsøgeren skal følgelig have erstatning svarende til det tab, der er lidt som følge af den uegnede handling og den fejlagtige afgørelse, dvs. et beløb på 7 805,29 EUR.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 17. august 2017 — *Inversiones Flandes m.fl. mod SRB*

(Sag T-573/17)

(2017/C 374/60)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: *Inversiones Flandes, SL* (Madrid, Spanien) *New Winds Group, SL* (Madrid, Spanien) og *Sarey Investments, SL* (Madrid, Spanien) (ved advokat R. Jiménez Velasco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Den Fælles Afviklingsinstans afgørelse annulleres henset til de anførte betragtninger, bestemmelser og principper, endvidere vedtages en afgørelse, hvoraf Banco Popular S.A.'s reelle økonomiske situation på det handelsmæssige plan fremgår på en fuldstændig gennemsigtig og sikker måde, og de nødvendige foranstaltninger træffes på denne baggrund.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes udtrykkeligt til at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 25. august 2017 — *Asics mod EUIPO — Van Lieshout textile Agenturen (gengivelse af fire krydsende linjer)*

(Sag T-581/17)

(2017/C 374/61)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: *Asics Corporation* (Kobe, Japan) (ved advokaterne M. Polo Carreño og M. Granado Carpenter)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Van Lieshout textiel Agenturen BV (Berkel-Enschot, Nederlandene)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Van Lieshout textiel Agenturen BV

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærket (gengivelse af fire krydsende linjer) –EU-varemærkeregistrering nr. 11 952 678

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. juni 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2129/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af appelkammerets pligt til at foretage legalitetsprøvelse af førsteinstansens afgørelse
- Tilsidesættelse af artikel 75, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 22. august 2017 — Boshab m.fl. mod Rådet

(Sag T-582/17)

(2017/C 374/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Évariste Boshab (Kinshasa, Den Demokratiske Republik Congo) og syv andre sagsøgere (ved advokaterne P. Chansay-Wilmotte, A. Kalambay Ndaya og P. Okito Omole)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- De omhandlede restriktive foranstaltninger erklæres ugyldige, nemlig
 - Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/904 af 29. maj 2017 om gennemførelse af artikel 9, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1183/2005 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, der bryder våbenembargoen over for Den Demokratiske Republik Congo.
 - Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2017/905 af 29. maj 2017 om gennemførelse af afgørelse 2010/788/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Republik Congo.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne i det væsentlige påberåbt sig et enkelt anbringende vedrørende den omstændighed, at de anfægtede retsakter kun i ringe omfang er begrundet, og at de er behæftet med betydelige og åbenbare fejlskøn. Ifølge sagsøgerne er de restriktive foranstaltninger, som Rådet har vedtaget over for dem, grundløse, både med hensyn til de faktiske og de retlige omstændigheder. Rådet har desuden begået adskillige uregelmæssigheder, der hver især kan begrunde, at de anfægtede retsakter annulleres.

Sag anlagt den 24. august 2017 — Primart mod EUIPO — Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Sag T-584/17)

(2017/C 374/63)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe »Primart« Marek Łukasiewicz (Wolomin, Polen) (ved advokat J. Skoluda)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Bolton Cile España, SA (Madrid, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe »Primart« Marek Łukasiewicz

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke i farverne rød, hvid og mørkeblå, der indeholder ordbestanddelene »Primart Marek Łukasiewicz« — registreringsansøgning nr. 13 682 299

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 22. juni 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1933/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 2. august 2017 — Serra Noguera m.fl. mod SRB

(Sag T-592/17)

(2017/C 374/64)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Juan Carlos Serra Noguera (Sant Jordi de ses Salines, Spanien) og 56 andre sagsøgere (ved advokat R. García-Bragado Acín)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgernes påstande

- Stævningen antages til realitetsbehandling og der gives medhold i annullationssøgsmålet til prøvelse af afgørelse SRB/EES/2017/08 af 7. juni 2017, hvorved der blev vedtaget en afviklingsordning for Banco Popular og den værdiansættelse, der ligger til grund herfor.
- Da det ikke er praktisk muligt at gå tilbage i tiden for så vidt angår gennemførelsen af den ovennævnte beslutning, pålægges Den Fælles Afviklingsinstans at betale erstatning til sagsøgerne for den lidte skade svarende til deres investeringer eller et beløb, der fastsættes i dommen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía y Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vasongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 31. august 2017 — Rubik's Brand mod EUIPO — Simba Toys (Formen på en terning)

(Sag T-601/17)

(2017/C 374/65)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Rubik's Brand Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne K. Szamosi og M. Borbás)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Rubik's Brand Ltd

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (formen på en terning) — EU-varemærkeregistrering nr. 162 784

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 19. juni 2017 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 452/2017-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Simba Toys GmbH & Co. KG tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med sagens behandling for appelkammeret og for Retten.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra e), nr. ii), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 207/2009

- Tilsidesættelse af artikel 75 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 1. september 2017 — CX mod Kommissionen

(Sag T-605/17)

(2017/C 374/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: CX (ved advokat É. Boigelot)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Følgelig:
 - Annullation af »debitnotaen«, der af Kommissionen blev anset for en bebyrdende afgørelse (»den anden anfægtede afgørelse«) af 22. december 2016 (Bilag A.1), med referencen Ares(2016)7145655, for så vidt som sagsøgeren heri pålægges en tilbagesøgning af »løn betalt i 2015 og 2016«.
 - Annullation af »varslingsskrivelsen« (»den første anfægtede afgørelse«) af 28. oktober 2016 (Bilag A.2), med referencen Ares(2016)6178919, der angiveligt udgør retsgrundlaget herfor.
 - Om fornødent annullation af afgørelsen af 23. maj 2017 (Bilag A.5), med referencen Ares(2017)2620957, meddelt samme dag (Bilag A.6), hvorved ansættelsesmyndigheden afslog sagsøgerens klage, som han havde indgivet den 27. januar 2017, med referencen R/59/17 (Bilag A.4), over de anfægtede afgørelser.
 - Sagsøgte tilpligtes at betale sagsomkostningerne, jf. artikel 134 i Den Europæiske Unions Rets procesreglement.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om en formel fejl og en processuel fejl samt om, at ansættelsesmyndigheden har baseret de anfægtede afgørelser på et forkert retsgrundlag, hvilket begrundes, at de skal annulleres.
 2. Andet anbringende om, at det i det foreliggende tilfælde er åbenbart, at artikel 85 i tjenstemandsvedtægten, som ansættelsesmyndigheden har baseret sig på, ikke finder anvendelse. Ifølge sagsøgeren er tilbagesøgning af fejlagtigt udbetalte beløb underlagt to kumulative betingelser, hvoraf den første består i, at det beløb, som administrationen forsøger at tilbagesøge, er udbetalt fejlagtigt, og den anden består i, at den ansatte havde kendskab til denne fejl eller at det kan konstateres, at den pågældende fejl var så åbenbar, at den ansatte burde have kendt den, hvilket åbenbart ikke er tilfældet i den foreliggende sag.
 3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af formelle og processuelle regler ved vedtagelsen af en afgørelse, som ikke har noget retsgrundlag, for så vidt som det heri a posteriori gøres gældende, at den retsakt, som begrundes denne, ikke er eller ikke længere er en bebyrdende retsakt.
-

Sag anlagt den 7. september 2017 — All Star mod EUIPO — Carrefour Hypermarchés (formen på en skosål)

(Sag T-611/17)

(2017/C 374/67)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: All Star CV (Beaverton, Oregon, De Forenede Stater) (ved advokaterne R. Kunze og G. Würtenberger)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Carrefour Hypermarchés (Evry, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: All Star CV

Det omtvistede varemærke: Tredimensionalt EU-varemærke (formen på en skosål) — EU-varemærkeregistriering nr. No 7 497 373

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 27. juni 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 952/2014-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 62, 63 og 64 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 76 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 75 og 78 i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 63 og 75 i forordning nr. 207/2009 og af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 52, stk. 2, og artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 77 i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 7. september 2017 — Bonnafous mod EACEA

(Sag T-614/17)

(2017/C 374/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Laurence Bonnafous (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne S. Rodrigues og A. Blot)

Sagsøgt: Forvaltningsorganet for »Undervisning, Audiovisuelle Medier og Kultur« (EACEA)

Sagsøgerens påstande

— Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.

Følgelig:

- Annullation af afgørelsen af 14. november 2016 om afskedigelse af sagsøgeren.
- Annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 2. juni 2017 om afslag på sagsøgerens klage af 3. februar 2017.
- Sagsøgeren tildeles et beløb på 15 000 EUR for den lidte ikke-økonomiske tab.
- EACEA tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 84 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte, procedurefejl begået af det søgsøgte forvaltningsorgan, tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten samt tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar og navnlig af sagsøgerens ret til at blive hørt.
2. Andet anbringende om, at der ikke forelå normale vilkår for prøvetiden samt om tilsidesættelse af princippet om god forvaltning og af omsorgspligten.
3. Tredje anbringende om, at der ikke forelå klart definerede mål, tilsidesættelse af artikel 80 i ansættelsesvilkårene samt manglende overholdelse af princippet om sammenhæng mellem ansættelsesgruppe IV og de opgaver, sagsøgeren blev tildelt.
4. Fjerde anbringende om, at prøvetidsudtalelsen hviler på en åbenbar urigtig begrundelse.
5. Femte anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten og af princippet om god forvaltning samt om, at der foreligger magtfordrejning.

Sag anlagt den 14. september 2017 — Taminco og Arysta LifeScience Great Britain mod EFSA

(Sag T-621/17)

(2017/C 374/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Taminco BVBA (Gent, Belgien) og Arysta LifeScience Great Britain Ltd (Edinburgh, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne C. Mereu og M. Grunchard)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA)

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritets afgørelse af 18. juli 2017, meddelt sagsøgerne den 20. juli 2017, om vurderingen af en anmodning om fortrolig behandling i forbindelse med ansøgningen om fornyelse af godkendelsesprocessen for thiram som et aktivt stof
- Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne anført fire anbringender.

1. Første anbringende om manglende retligt grundlag for offentliggørelse.
 - Sagsøgerne fastholder, at offentliggørelse vil være ultra vires, idet der ikke foreligger et retligt grundlag, hvortil den sagsøgte kan henvise med henblik på at begrunde offentliggørelsen, hverken i henhold til forordning nr. 1107/2009, forordning nr. 178/2002 eller Kommissionens gennemførelsesforordning nr. 844/2012.
2. Andet anbringende om, at den sagsøgte handlede ultra vires ved den foreslåede klassificering af thiram, idet Det Europæiske Kemikalieagentur er den eneste myndighed med retligt ansvar for klassificering af stoffer eller omklassificering af stoffer som omhandlet i forordning nr. 1272/2008, og idet den sagsøgte ikke har beføjelse i denne henseende.
3. Tredje anbringende om, at den sagsøgte tilsidesatte sagsøgernes grundlæggende ret til forsvar ved ikke at sikre sagsøgerne en fuldstændig, passende og effektiv mulighed for at indgive bemærkninger til en foreslået omklassificering af stoffet.
4. Fjerde anbringende om, at den sagsøgte tilsidesatte artikel 63 i forordning nr. 1107/2009 ved at beslutte at offentliggøre de oplysninger, som sagsøgerne havde anmodet om at få udtaget, hvilket vil kunne skade deres forretningsmæssige interesser.

Sag anlagt den 15. september 2017 — Vallina Fonseca mod SRB

(Sag T-625/17)

(2017/C 374/70)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: José Antonio Vallina Fonseca (Madrid, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Álvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 18. september 2017 — Aeris Invest mod Kommissionen og SRB**(Sag T-628/17)**

(2017/C 374/71)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Aeris Invest Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokaterne M. Roca Junyent, J. Calvo Costa, R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.
- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vasongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 19. september 2017 — Top Cable mod Kommissionen og SRB**(Sag T-630/17)**

(2017/C 374/72)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Top Cable, SA (Rubí, Spanien) (ved advokaterne R. Vallina Hoset og A. Sellés Marco)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans (SRB)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse SRB/EES/2017/08 truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 7. juni 2017 vedrørende vedtagelse af en afviklingsordning med hensyn til Banco Popular Español SA. annulleres.
- Kommissionens afgørelse EU/2017/1246 af 7. juni 2017 om godkendelse af afviklingsordningen for Banco Popular Español SA. annulleres.

- I givet fald fastslås det, at artikel 15, 18, 20, 21, 22 og/eller 24 i forordning 806/2014 er uforenelige med artikel 277 TEUF.
- Den Fælles Afviklingsinstans og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som dem, der er gjort gældende i sag T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía og Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores og Químicos mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán og Bueno og SFL mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-483/17, *García Suárez m.fl. mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*, T-484/17, *Fidesban m.fl. mod Den Fælles Afviklingsinstans*, T-497/17, *Sánchez del Valle og Calatrava Real State 2015 mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans* og T-498/17, *Pablo Alvarez de Linera Granda mod Kommissionen og Den Fælles Afviklingsinstans*.

Sag anlagt den 20. september 2017 — DNV GL mod EUIPO (Sustainable)

(Sag T-644/17)

(2017/C 374/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: DNV GL AS (Høvik, Norge) (ved advokat J. Albers)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »Sustainable« — registreringsansøgning nr. 15 372 832

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 2/2017-2)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EU-varemærkeansøgning nr. 15 372 832 »Sustainable« registreres for alle de ansøgte varer og tjenesteydelser.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), samt artikel 7, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 25. september 2017 — Jinan Meide Casting mod Kommissionen

(Sag T-650/17)

(2017/C 374/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Kina) (ved advokaterne R. Antonini, E. Monard og B. Maniatis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2017/1146 af 28. juni 2017 om genindførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rørfitnings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina, fremstillet af Jinan Meide Castings Co., Ltd., annulleres, og
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fem anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen⁽¹⁾ ved at støtte sig på (i) små salgsmængder uden for normal handel og (ii) upålidelige omkostningsoplysninger for vilkårligt at udelukke afsætning

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionens fastsættelse af den normale værdi er i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), af to grunde.

- For det første fordrejes fastsættelsen af den normale værdi af, at afsætningen af varekontrolnumre (PCN), der kun blev solgt i ganske små mængder af producenten i referencelandet, blev inddraget. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet har godtgjort, at priser på sådanne små mængder ikke var pålidelige og førte til en urimelig fastsættelse af den normale værdi. Endvidere afspejler de lave salgsmængder ifølge sagsøgeren ikke en sædvanlig adfærd fra købernes side eller stammer fra normal prisdannelse og udgør således ikke normal handel, hvilket ikke muliggør en ordentlig sammenligning. Ifølge sagsøgeren understregede Kommissionen, at den havde foretaget en undersøgelse af, om afsætningen havde fundet sted i normal handel, men behandlede ikke de fremførte argumenter.
 - For det andet modtog Kommissionen ifølge sagsøgeren ikke pålidelige omkostningsoplysninger med varekontrolnumre fra producenten i referencelandet. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet følger udviklede en metode til at beregne sådanne PCN-specifikke omkostningsoplysninger, men at denne metode i realiteten udgjorde en antagelse om, at alle transaktioner, der blev prissat til under 92,14 % af den gennemsnitlige PCN-pris, ikke var rentable, i stedet for at foretage en kontrol af rentabiliteten for hvert PCN. Sagsøgeren har anført, at sådan en generel antagelse er fuldstændigt urimelig og fører til en vilkårlig udelukkelse af salgstransaktioner og en uberettiget stigning i den normale værdi. Sagsøgeren har konkluderet, at det forhold, at en sådan metode samt upålidelige oplysninger lægges til grund, fører til en vilkårlig udelukkelse af afsætning til lavere priser fra fastlæggelsen af den normale værdi til skade for sagsøgeren og er i strid med artikel 2, stk. 7, litra a).
2. Andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 10 og artikel 2, stk. 4, i WTO's antidumpingaftale samt princippet om god forvaltningsskik ved at afvise justering af handelsled, kreditbetingelser, emballeringsomkostninger og forskelle i råvarer og produktion og ved i forhold til sagsøgeren at pålægge af en urimelig bevisbyrde.
 - Ifølge sagsøgeren vedrørte alle selskabets salg slutbrugere, hvorimod producenten i referencelandet solgte både til slutbrugere og forhandlere. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet har fremlagt omfattende beviser, der godtgør, at der forelå en konsekvent forskel i prisfastsættelsen, og at Kommissionen til trods for denne omstændighed afviste anmodningen om justering af handelsled.
 - Sagsøgeren har fremført, at Kommissionen også afviste at revidere beregningen af justeringen for emballeringsomkostninger, selv om sagsøgeren fremlagde bevis for, at værdien af justeringen var fejlagtig som følge af anvendelse af en forkert fordelingsnøgle. Ifølge sagsøgeren tilsidesatte Kommissionen således sine forpligtelser ved at fordele de samlede emballeringsomkostninger på den samlede omsætning i stedet for på omsætningen for de produkter, der blev fremstillet af producenten i referencelandet selv.
 - Sagsøgeren har ydermere gjort gældende, at Kommissionen også afviste at foretage en justering for kreditomkostninger for størstedelen af afsætningen fra producenten i referencelandet. Sagsøgeren har gjort gældende, at selskabet har godtgjort, at bevismaterialet er i modstrid med Kommissionens standpunkt, som oprindeligt havde ført til, at den ikke foretog en sådan justering, og i stedet for at drage de rette konklusioner vedrørende nødvendigheden af at foretage en justering af kreditbetingelserne foretog Kommissionen en justering for en enkelt særlig kunde i strid med sine forpligtelser.

- Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen anerkendte, at der forelå forskelle i de anvendte råvarer og produktiviteten hos producenten i referencelandet og sagsøgeren, men afviste at foretage nogen justering for disse forskelle. I denne forbindelse undlod Kommissionen ifølge sagsøgeren bl.a. at tage hensyn til erklæringer fra producenten i referencelandet selv, som godtgjorde, at der forelå disse forskelle, og at de havde en indflydelse på prisernes sammenlignelighed.
 - Kommissionen pålagde ydermere en urimelig bevisbyrde i forhold til Jinan i strid med sin forpligtelse i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, antidumpingaftalens punkt 2, stk. 4, og princippet om god forvaltningsskik i forhold til hver af de anmodninger om revidering, der er nævnt ovenfor.
3. Tredje anbringende vedrørende en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a), artikel 2, stk. 10, artikel 2, stk. 10, litra a) og artikel 2, stk. 11 med hensyn til ikke-sammenlignelige varettyper.
- Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ved at fastlægge den normale værdi af ikke-sammenlignelige typer af varen på grundlag af den gennemsnitlige normale værdi justeret for værdien af forskelle med hensyn til varetype, der blev fastlagt på grundlag af forskellen mellem de eksportpriser, som blev fastsat af sagsøgeren, vedtog en urimelig metode til fastlæggelse af den normale værdi i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a). Ifølge sagsøgeren er dette baseret på en antagelse om, at markedsværdien af forskellen i fysiske egenskaber afspejles i eksportpriserne, men i realiteten ville eksportpriserne anvendt som reference for de sammenlignelige varettyper på grundlag af Kommissionen konklusioner i det mindste delvist vise dumping. Ifølge sagsøgeren hviler metoden på en antagelse om, at eksport af de pågældende ikke-sammenlignelige varettyper er prissat til et niveau, der var genstand for dumping med nøjagtigt den samme margin, som det, der er fastslået for de tilsvarende varettyper. Det er sagsøgerens opfattelse, at denne antagelse er urimelig og ukontrollerbar.
 - Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at ved at vedtage en metode, der fører til en antagelse om dumping for ikke-sammenlignelige varettyper af samme størrelse som for sammenlignelige varettyper, afspejler den dumping margin, der derved fremkommer, ikke i fuldt omfang den dumping, der finder sted i strid med grundforordningens artikel 2, stk. 11.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, ved at støtte sig på upræcise importoplysninger eller tilsidesættelse af grundforordningens artikel 3, stk. 4, og artikel 9, stk. 5 ved at pålægge sagsøgeren antidumpingtold uden at have fastslået nogen skade eller årsagssammenhæng.
- Det er sagsøgerens opfattelse, at medmindre Retten finder, at den anfægtede forordning omfatter konstateringen af skaden og årsagssammenhængen i den annullerede forordning ⁽²⁾, pålægger den anfægtede forordning i betragtning af annullationen af den annullerede forordning samlet set for så vidt angår sagsøgeren en antidumpingtold på sagsøgerens import, uden at der tages hensyn til de krav, der er fastsat med hensyn til andre elementer end dumping. Dette indebærer ifølge sagsøgeren bl.a. en tilsidesættelse af grundforordningens artikel 9, stk. 4, eftersom der pålægges en endelig antidumpingtold uden fastslåelse af skade og årsagssammenhæng, og af grundforordningens artikel 9, stk. 5, eftersom der blev pålagt en antidumpingtold på en leverandør, som ikke blev anset for at have forårsaget nogen skade. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen, idet der ikke er fastslået nogen skade i en forordning, som vedrører sagsøgeren, også tilsidesatte grundforordningens artikel 3, som vedrører konstatering af skaden. Sagsøgeren har yderligere gjort gældende, at der ikke foreligger nogen begrundelse.
 - Subsidiært har Kommissionen ifølge sagsøgeren tilsidesat grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3, ved at støtte sig på upræcise importoplysninger. Ifølge sagsøgeren blev der ved konklusionen af, at der forelå en skade, taget hensyn til importoplysninger, der på grundlag af oplysninger, som Kommissionen havde til rådighed, klart omfattede import af produkter, er ikke kan anses for at være de omhandlede varer. Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen imidlertid ikke foretog de nødvendige foranstaltninger til at efterprøve korrektheden af importoplysningerne og til at korrigere dem ved at udelukke import af produkter, der ikke kan anses for at være de omhandlede varer. Sagsøgeren har konkluderet, at Kommissionen derved tilsidesatte grundforordningens artikel 3, stk. 1, artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 3.

5. Femte anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 266 TEUF og af grundforordningens artikel 9, stk. 4, eftersom Rådet skulle have opfyldt dommen, ikke Kommissionen.

Ifølge sagsøgeren forudsætter den procedure, der er fastsat i grundforordningen af 2009, og som Kommissionen selv har erkendt var den lov, der fandt anvendelse på den genoptagede undersøgelse, et pålæg fra Rådet, som handler efter forslag fremsat af Kommissionen efter konsultation i et rådgivende udvalg. Sagsøgeren har anført, at denne procedure ikke blev fulgt, og at den anfægtede forordning derfor blev vedtaget i strid med artikel 9, stk. 4 i grundforordningen af 2009 og artikel 266 TEUF, i henhold til hvilken den institution, hvis retsakt er blevet annulleret, skal gennemføre de til opfyldelsen nødvendige foranstaltninger.

-
- (¹) Henvisninger til grundforordningen skal anses som henvisninger til principalt grundforordningen af 2009 (Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51) og subsidiært til den tilsvarende bestemmelse i grundforordningen af 2016 (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1036 af 8.6.2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT 2016, L 176, s. 21).
- (²) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 430/2013 af 13.5.2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af rørfittings af deformerbart støbejern med gevind med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Thailand og om afslutning af proceduren for Indonesien (EUT 2013, L 129, s. 1).
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA